

ABC

PISMO CODZIENNE

INFORMUJE WSZYSTKICH O WSZYSTKIM

NASZE ABC

Decydująca chwila

Dziś w południe nadeszła do Warszawy z Genewy wiadomość, że Polska odmówiła definitywnie podpisania paktu wschodniego. Sensacja ta wywołała zrozumiałe poruszenie na terenie genewskim, a jeszcze silniejszym echem odbija się w Polsce.

Nie wiemy jeszcze, czy i o ile polegają na prawdziwe pogłoski genewskie o bezwzględnej i wykluczającym wszelkie dalsze rokowania charakterze polskiej odmowy. Wiemy tylko tyle, że nasza polityka zagraniczna znalazła się w momencie niezmiernie poważnym.

Brak dostatecznie pewnych informacji o całym kompleksie długich rokowań ostatnich miesięcy i o ostatecznym tekście projektu francuskiego nie pozwala nam na zajęcie stanowiska co do samego meritum sprawy. Zastrzeżeniom, jakie nasuwa z polskiego punktu widzenia pakt wschodni w tej postaci, w jakiej zarysował się na podstawie doniesień prasowych, daliśmy już wyraz niedawno temu.

Jednak poza samym paktem wyświadcza się na front co innego. Wiążą się z nim zagadnienia o wiele szersze. W tej chwili chodzi o najistotniejsze podstawy całej wojny naszej polityki zagranicznej.

Podkreśliliśmy już w artykule onegdajszym, że istnienie różnic między Polską a Francją w kwestii tak dla nas ważnej jest zupełnie zrozumiałe, że jednak punkt ciężkości polega nie tyle na meritum, ile na taktyce. Od sposobu załatwienia tych różnic, od metody i od posunięć taktycznych w obecnej rozgrywce genewskiej, będzie zależało niezmiernie wiele.

Taktyka rozsądna, uwzględniająca podstawowe interesy Polski, ale unikająca zbędnych zadrażnień, może pozwolić na wyjście z najtrudniejszych nawet sytuacji. Taktyka jednak niewłaściwa — niezależnie od samego meritum sprawy — mogłaby wydać rezultaty bardzo opłakane.

Ustąpienie prorektora
Uniw. Warszawskiego

Rektorat Uniwersytetu Warszawskiego przedstawił ministrowi oświadczenie, że decyzyjnie oświadcza, iż wyraża zgodę na wyrażenie aprobaty ministerialnej. Dowiadujemy się, że decyzja Ministerstwa oczekiwana jest jeszcze w dniach najbliższych, tak że w końcu września odbędzie się posiedzenie Senatu U. W. dla dokonania wyboru nowego prorektora. Kadencja nowego prorektora trwać będzie tylko do roku akademickiego 1935/36.

Zawodnicy czekają w Bordeaux na pogodę
Przelot przez Pireneje wstrzymany
spowodu fatalnych warunków atmosferycznych

Bilans dnia wczorajszego

Po wczorajszym pierwszym dniu lotu okrężnego sytuacja przedstawiała się następująco:

Do Paryża dotarło 24 samolotów. Spośród lotników niemieckich: Francke, Junek, Hubrich, Seidemann, Kreuger, Osterkamp, Moritz, Hirth; spośród lotników czeskosłowackich: Zacek, Anderle i Ambroz; spośród lotników włoskich: De Angeli, Tessore, Sanzin i spośród lotników polskich: Bajon, Gedgowd, Włodarkiewicz, Dudziński, Balcer, Skrzypiński, Grzeszczyk, Buczyński, Florjanowicz, Macpherson.

W Brukseli nocował lotnik włoski Francois.

W Kolonii nocowali trzej lotnicy niemieccy: Bayer, Pasewald i Eberhard.

W Berlinie nocował lotnik polski Płoczyński, który zauważył szary defekt w magnecie swojego silnika, postanowił dokonać remontu, ale nocując na lotnisku, podobnie jak i wszyscy poprzedni lotnicy, nie będzie miał liczonego żadnych punktów karnych.

Razem więc na trasie lotu bez punktów karnych znajduje się 29 lotników.

Dwóch natomiast lotników wycofało się już z lotu. Są to mianowicie: lotnik niemiecki Stein, który lądował przymusowo pod Berlinem i zrezygnował z dalszego udziału w zawodach, oraz lotnik włoski Colombo, który lądował przymusowo pomiędzy Kolonią, a Brukselą i również zgłosił rezygnację z zawodów.

Defekty motorów

Nasz lotnik Karpiński, który przymusowo lądował w Guestrich pod Berlinem na trasie Królewiec — Berlin, mimo nade-

ślanej mu natychmiast pomocy technicznej z Warszawy, nie zdołał naprawić przed zapadnięciem nocy defektu w magnecie swego silnika i musiał nocować na miejscu lądowania. Liczy mu się za to 60 punktów karnych, nadto cały czas spędzony przezeń w miejscu przymusowego lądowania zalicza się mu do przelotu Królewiec — Berlin. Ponieważ będzie to przeszło 24 godziny, praktycznie nie ma już Karpiński żadnych szans w zawodach i z drugiego miejsca spada niemal na ostatnie.

Nie jest to oczywiście wina pilota, lecz wina motoru. Brak dotychczas bliższych danych o defekcie. W każdym razie jednak fakt, iż w polskich motorach „Skoda” zarówno Płoczyńskiego, jak i Karpińskiego zepsuły się właśnie magnety, daje dużo do myślenia. Są to magnety szwajcarskie, marki „Scintilla”.

Nasze szanse

Przez defekt motoru Karpińskiego szanse nasze w challenge'u oczywiście pogorszyły się nieco. Bądźco bądź odpadł zawodnik, który zajął w próbach technicznych drugie miejsce i który znajdował się w czołowej trójce polskiej. Teraz już mamy tylko dwóch lotników na czele: Bajona i Płoczyńskiego.

Płoczyński, choć zatrzymał się na noc w Berlinie i nie dotarł wczoraj do Paryża, nie przez to nie traci. Czasu ma jeszcze dość przed sobą, aby w prekluzyjnym terminie przelecieć wszystkie etapy, a przy obliczaniu punktacji ilość etapów przebyta w ciągu jednego dnia nie odgrywa roli. Chodzi o to, by wszystkie etapy przelecieć i uzyskać na nich średnią szybkość 210 km. na godzinę.

Dzisiejszy lot

Trasa

W dniu dzisiejszym zawodnicy mają do przelecenia jeden z najtrudniejszych etapów lotu okrężnego. Lecą oni mianowicie z Paryża do Bordeaux (494 km.), z Bordeaux do Pau (164 km.), z Pau do Madrytu (410 km.), z Madrytu do Seville (407 km.) i z Seville do Casablanki w Afryce (585 km.), razem trasa wynosi 2.060 km.

Najtrudniejszym jest odcinek pomiędzy Pau a Madrytem, gdzie zawodnicy będą musieli przelecieć ponad Pireneje, które wznoszą się tu do wysokości 2.887 metrów. Również odcinek Madryt — Sevilla jest odcinkiem górskim; mijając tu będą zawodnicy szczyty wysokości do 1.400 metrów. Odcinek od Seville do Casablanki obejmując jeszcze dwa lotniska, a mianowicie w Tangerze i w Rabacie, gdzie zawodnicy nie lądując, muszą jednak na tamtejsze lotniska zrzucić meldunki kontrolne.

Czołowa grupa na trasie

PARYŻ, 8.9. (tel. wł.). Z lotniska w Orly odbył się tu dziś start wszystkich zawodników, którzy nocowali w Paryżu. Między godz. 6.05 a 7.09 rano wystar-

towali do Bordeaux 24 samoloty. Lotnicy polscy wystartowali: Dudziński o godz. 6.14, Gedgowd o godz. 6.17, Grzeszczyk o godz. 7.09, Balcer o godz. 6.10, Włodarkiewicz o godz. 6.16, Bajon o g. 6.12, Buczyński o godz. 6.47, Florjanowicz o godz. 6.13, Skrzypiński o godz. 6.19, Macpherson o godz. 6.11.

BORDEAUX, 8.9. (tel. wł.). — Od godz. 8.16 zaczęli tu lądować pierwsi lotnicy. O godz. 9.01, jako pierwszy z lotników polskich, przyleciał Włodarkiewicz. O godz. 9.30 na lotnisku w Bordeaux znajdowało się już pięć samolotów polskich. Lotnik włoski Tessore zmuszony był w drodze pomiędzy Paryżem a Bordeaux do przymusowego lądowania, jednak po kilku minutach podjął dalszy lot i wylądował w Bordeaux.

Krueger wycofał się

BORDEAUX, 8.9. (tel. wł.). — Lotnik niemiecki Krueger na „Klemmie” zmuszony był w drodze z Paryża do Bordeaux około miejscowości Montresore lądować przymusowo. W samolocie Kruegera złał się korbówód. Ponieważ jest to część nie podlegająca, w myśl regulaminu, wymianie — pilot Krueger musiał się z zawodów wycofać.

Polska odrzuca pakt wschodni
Sensacyjne wrażenie w Genewie

GENEWA, 8.9. (tel. wł.). — Sensacją dnia jest tutaj reprodukcja we wszystkich dziennikach na czołowych miejscach treści dzisiejszego artykułu pól-urzędowego organu polskiego „Gazety Polskiej”, sprowadzająca się do tego, że Polska paktu wschodniego nie podpisać. To stanowisko rządu polskiego sprawiło tutaj wielkie wrażenie.

W kołach poinformowanych twierdzą jednak, że dla kierujących osobistości w Lidze nie jest ono niespodzianką, gdyż minister Beck złożył już wczoraj w tej mierze oświadczenie w swym rozmowie z francuskim ministrem Spraw Zagranicznych, p. Barthou.

Tem niemniej dyplomacja francuska nie uważa jeszcze sprawy

za straconą. Min. Barthou zamierza prowadzić z min. Beckiem dalsze rozmowy na ten temat. Rezultat tych rozmów wydaje się jednak przesądzony w sensie negatywnym, gdyż, jak utrzymują poinformowani, p. min. Beck związany jest kategorycznymi instrukcjami czynnika decydującego w Polsce.

Co do przyjęcia Rosji Sowieckiej do Ligi Narodów, to min. Beck miał oświadczyć, że Polska żadnych w tej sprawie zastrzeżeń nie zgłasza.

Wspomniany w powyższej depeszy artykuł dzisiejszej „Gazety Polskiej”, (który widocznie dostał się do wiadomości kół genewskich już wczorajszego wieczoru, na podstawie drukowanego w godzinach wieczornych prowincjonalnego wydania tego dziennika), pisze p. t. „W obronie realnych osiągnięć”:

„W układzie stosunków międzynarodowych chwila obecna pełna jest niebezpieczeństw. Niektóre z nich dotyczą bezpośrednio tego dorobku, jaki dla sprawy Europy Wschodniej wypracowała długim i cierpliwym wysiłkiem polityka Polski. Toteż cała opinia polska bez względu na wewnętrzne różnice — śledzić będzie przebieg wypadków na terenie Genewy, jak i potem zresztą — z napięciem i niepokojem. Chodzi bowiem o sprawy istotnie poważne. Chodzi o pewien istniejący i realny system pokojowy w Europie Wschodniej, który zagrożony został przez różne mgławicowe, żawile i niejasne pomysły i projekty”.

Tak „Gazeta Polska” omawia historię zawarcia przez Polskę paktów nieagresji z Sowietami i Niemcami, podkreślając ich znaczenie dla pokoju powszechnego i oświadcza:

„Ow dorobek, którego największy zarys przypominaliśmy, jest w tej chwili narażony na niebezpieczeństwo. Zrodziły się koncepcje mgliste i zawile, nie biorące pod uwagę tego, co już dokonano. Koncepcje te i gra, która się wokół nich odbywa, ujmują sprawę pokoju na Wschodzie Europy, jak niezapisaną kartę, którą można wypelniać dowolnym tekstem. Ta dowolność polityczna nie zmienia tego mianowicie, że nowe skomplikowane pomysły — bezwzględnie, czy świadomie, — zmierzają do osłabienia, lub zgola unicestwienia układów już istniejących.

Toteż opinia nasza zdaje sobie sprawę, iż dyplomacja polska znajduje się w tej chwili w starciu. W starciu, w którym broni dorobku niezmiernie ważnego dla nas. Ale nie tylko dla nas. Bowiem uchronienie od naruszenia tych podstaw pokojowego współżycia, jakie zostały w ciągu długich lat pracy stworzone — jest gwarancją pokoju powszechnego.

Toteż opinia polska w całości śledzić będzie wysiłki i prace naszego kierownictwa polityki zagranicznej z żywym niepokojem. Rozumiemy bowiem trudności, jakie trzeba zwalczyć. Zdajemy sobie również sprawę ze znaczenia i powagi spraw, o które chodzi.

Minister Beck w Genewie nie jest sam. Jest z nim cały kraj — niespokojny, lecz zdecydowany bronić swego słusznego stanowiska. I przekonany, że minister Beck da właściwy wyraz temu stanowisku całej Polski”.

Dymisja
wiceprezidenta
Szpotkańskiego

W dniu dzisiejszym wiceprezydent m. st. Warszawy, p. Stanisław Szpotkański, otrzymał dymisję. Prośba o dymisję została zgłoszona już w zeszłym tygodniu. Sprawa ta jednak dotąd nie była załatwiona.

Obecnie Min. Spraw Wewnętrznych przychyliło się do prośby wiceprezydenta Szpotkańskiego i udzieliło mu dymisji.

Wstrzymanie startu
w Bordeaux

BORDEAUX, 8.9. (tel. wł.). — Wobec fatalnych warunków atmosferycznych nad Pirenejami, start z Bordeaux do dalszego lotu został przez kierownictwo zawodów wstrzymany.

Do chwili oddania numeru na maszynę nie mamy wiadomości o cofnięciu zakazu startu z Bordeaux. Jeśli w ciągu dnia dzisiejszego przelot przez Pireneje będzie niemożliwy i wszyscy lotnicy będą musieli się zatrzymać w Bordeaux, jest bardzo prawdopodobne, że Płoczyński zdoła dogonić pozostałych uczestników lotu i połączyć się z nimi na tem lotnisku.

W godzinach popołudniowych doszły do Warszawy niesprawdzone dotąd wiadomości o rzekomym przymusowym lądowaniu Buczyńskiego na odcinku Bordeaux — Pau, tuż za lotniskiem w Bordeaux. Ponieważ wiadomość ta jest w sprzeczności z wiadomością o wstrzymaniu startu

z Bordeaux, należy ją przyjąć z zastrzeżeniem.

Trójka z Kolonii

KOLONJA, 8.9. (tel. wł.). — Trzej lotnicy niemieccy, którzy nocowali w Kolonii, a mianowicie: Bayer, Pasewald i Eberhard, wystartowali dziś rano do dalszego lotu. Pilot Bayer, który musiał naprawiać pewne uszkodzenia w swoim aparacie, wystartował później od dwu pozostałych, bo dopiero o godz. 9.41. W sześć minut po starcie samolot jego zobaczono spowrotem nad lotniskiem gdzie wylądował. Okazało się, że zapomniał on wszystkich papierów. Po zabraniu ich wystartował ponownie o g. 10.48. tracąc jednak na tej przygodzie przeszedł go dzinę.

PARYŻ, 8.9. (tel. wł.). — O godz. 8.40 rano wylądował w Paryżu lotnik Pasewald, który nocował w Kolonii, o godz. 8.44 lotnik Eberhard, który nocował w Kolonii, o godz. 10 zaś lotnik włoski Francois, który nocował w Brukseli. Mają oni zamiar wystartować niezwłocznie do Bordeaux.

Karpiński i Płoczyński lecą

BERLIN, 8.9. (tel. wł.). — Karpiński nie zdołał przed nocą naprawić swego samolotu i musiał nocować w miejscu przymusowego lądowania, w Guestrich pod Berlinem. Dziś rano, już o g. 9.01 silnik samolotu Karpińskiego został doprowadzony do zupełnego porządku i lotnik mógł wyruszyć w dalszą drogę — jednakże prześladował go pech. Mianowicie niska mgła przyziemiała i niemożliwa była start. Dopiero około południa przejaśniło się trochę. Karpiński wystartował i o godz.

11.45 wylądował na lotnisku w Tempelhof w Berlinie.

Tu również doprowadził już do porządku swój motor Płoczyński.

O godz. 12.05 wystartował do dalszego lotu Karpiński, wkrótce zaś potem, o godz. 12.12, wystartował Płoczyński. Na trasie warunki atmosferyczne ciężkie, gdyż mgła całkowicie nie ustąpiła.

BERLIN, 8.18. (PAT.). — Płoczyński wylądował o godz. 14.18 w Kolonii.

Tabela wczorajszych wyników lotu
okrężnego na str. 3Decyzja o przyjęciu Sowietów
odroczona do poniedziałku

GENEWA, 8.9. (Iskra). Sprawa przyjęcia Sowietów do Ligi Narodów nie wypłynęła jeszcze na dzisiejszym posiedzeniu Rady Ligi. Nie będzie ona również rozpatrywana na prywatnym zebraniu przedstawicieli państw, zasiadających w Radzie Ligi, które specjalnie w tym celu zostało wczoraj wieczorem zwołane na popołudnie dzisiejsze. Zebranie to dziś nie odbędzie się i ma się odbyć dopiero w poniedziałek 10 b. m.

Dziennikarze, przebywający po zakończeniu porannego posiedzenia Rady Ligi w sali prasy i w kuliarach, zostali przed godz. 12-tą zaalarmowani wiadomością o ponownym zwołaniu tajnego posiedzenia Rady i to z tem, że ma ono odbyć się natychmiast. Snuło najrozmaitsze przypuszczenia, okazało się jednak, że członkowie Rady chcieli się zastanowić tylko nad odroczeniem do poniedziałku dyskusji nad wstąpieniem Sowietów do Ligi.

Delegacja polska zachowuje zupełną dyskrecję na temat prze-

biegu tych obrad, ze strony jednak zbliżonej do delegacji angielskiej i francuskiej opowiadają, że minister Beck wypowiedział się podobno za odroczeniem sprawy, a to ze względu, iż na temat okoliczności, towarzyszących ewentualnemu wstąpieniu Sowietów do Ligi, toczy się jeszcze bezpośrednia wymiana zdań między rządem polskim, rządem sowieckim i innymi rządami. Rozmowy te nie są dotąd zakończone.

Autentyczności tej wiadomości nie zdołaliśmy stwierdzić. Podobne stanowisko miał zająć szereg innych członków Rady, wypowiadając się za odroczeniem jej do poniedziałku.

Przez cały dzień dzisiejszy toczyły się ożywione rozmowy telefoniczne i wymiana depesz między delegacją francuską a komisją Litwinowem celem wyjaśnienia szeregu okoliczności, związanych z przyszłą sytuacją Sowietów w Lidze.

W przededniu wielkich zmian w Europie

Odrodzenie Ententy?

Czy dojdzie do sojuszu francusko-włoskiego?

PARYŻ, 8. 9. — W kołach dyplomatycznych mówi się coraz więcej o mającym nastąpić porozumieniu między Francją a Włochami. Podobno punkty sporne zostały usunięte. Prasa angielska uważa porozumienie za dokonane i jest nim zaskoczona. Porozumienie francusko - włoskie ma otwierać drogę do sojuszu obu tych państw. Zbliżenie między temi krajami, jak twierdzi p. Bernus w „Journal des Débats”, ma wielką rolę do spełnienia, zabezpieczając trwale pokój europejski. Włochy i Francja, silne militarnie, choć zdecydowanie pokojowo usposobione, mogą gwarantować wspólnie utrzymanie pokoju. Ponadto odprężenie w stosunkach francusko - włoskich i możliwość na przyszłość coraz bliższe go porozumienia odwraca Włochy faszystowskie od hitlerowskich Niemiec. Włochy po krwawych w padkach czerwcowych w Niemczech i po puczu wiedeńskim musiały zmienić swoją taktykę i szukać porozumienia z Francją.

W „Le Temps” powitano z radością mowę, wygłoszoną przez Mussoliniego. Mowa ta i ostatnie rozmowy francusko - włoskie utwierdzają prasę francuską w przekonaniu, że Włochy przyjmują nową zupełną orientację. Nie jest wykluczone, że po zbliżeniu francusko - włoskim, francusko - angielskim i francusko - rosyjskim nastąpi odbudowa dawnej Ententy, która choć nie formalnie, będzie istniała faktycznie i będzie w możności zabezpieczenia pokoju w Europie, kładąc tamę agresywności Niemiec Trzeciej Rzeszy.

W ten sposób realizuje się zasada polityki francuskiej w dążeniach do stworzenia stałego bloku państw, przeciwstawiających się Niemcom. Podstawa ta zostaje rozszerzona szeregiem umów regionalnych, na których zawarcie kładzie Francja tak wielki nacisk.

NIEMCY SIĘ NIEPOKOJA

BERLIN, 8. 9. — Mowa Mussoliniego w Bari, zwłaszcza ostre akcenty położone przy omawianiu stosunków niemieckich oraz zasad narodowego socjalizmu, aczkolwiek nie w formie bezpośredniej, jednak bardzo dotknęły opinię niemiecką. Niemcy odniosły nieprzyjemne wrażenie. Niemcy nastroj starą się załagodzić prasa niemiecka, uogólniając tezy Mussoliniego i tłumacząc je, jako polityczne ciosy uboczne w chwili, kiedy Włochy mają jeszcze świeżo w pamięci sprawę austriacką i sprzyjają porozumieniu z Francją.

W Berlinie uważnie śledzi się posiedzenie Ligi Narodów oraz taktykę Francji i Włoch w sprawie obszaru naddunajskiego oraz wschodu (Sowieci). Naogół przebiega tutaj opinia, że nie należy poddawać się pesymizmowi i uważać za groźne dla Niemiec zbliżenie między Francją a Sowieci. Ze względu na to, że wejście Rosji na teren polityki europejskiej i czynny jej udział w natury rzeczy musi prowadzić do porozumienia z Niemcami. W wypadku nieprzyjęcia Rosji do Ligi prasa niemiecka uważa, że Rosja zwróci się ostatecznie ku Azji. Litwinow prowadzi zgrabną i przebiegłą politykę. Chce on bądź wprowadzić Rosję do czynnego udziału w polityce europejskiej, a w tym wypadku pragnie odciążenia na Dalekim Wschodzie, albo też chce uzyskać całkowitą swobodę ruchu dla Rosji na Dalekim Wschodzie, opierając się w wypadku nieprzyjęcia Sowieci przez Ligę na bezpośrednim porozumieniu z Francją i ewen-

tualnym porozumieniu z innemi państwami.

Niemcy obserwują bacznie te zmiany, zachodzące w Europie oraz to, co dzieje się w Genewie.

Niemcy muszą jednak z natury rzeczy w stosunku do zagadnień i do tego, co się dzieje w Lidze, zajmować stanowisko wyekskawujące. Ich aktywność nie może tu się uzewnętrzniać. Berlin pragnie porozumienia z Francją, a jednocześnie iść ręką w rękę z Włochami i zabezpieczając się od

działania polityki francuskiej, utrzymać swój stan posiadania wpływów politycznych w południowo - wschodniej Europie, a nawet rozszerzyć ich zasięg bezpośrednio przez zagarnięcie Austrii.

Przy tak silnych różnicach wydaje się rzecz niemożliwą, aby Niemcom obecnie udało się pragnienia ich urzeczywistnić, a jednocześnie aby było możliwe nie dopuszczenie do dalszego porozumiewania się Francji Włoch.

Kto szerzy komunizm?

Żydzi na ławie oskarżonych

Wokanda trzeciej sali Sądu Okręgowego wyglądała dziś tak charakterystycznie, że uważamy za odpowiednie przytoczyć ją w całości.

Szajndla Lipa Hochgelernter odpowiadała z par. 154 k. k., t. zn. o udział w manifestacji komunistycznej. Post. Wiśniewski aresztował ją w dzielnicy północnej dnia 24 stycznia r. b., kiedy to koła i kółka komunistyczne usiłowały preparować strajk powszechny pod znakiem 3-L, t. zn. ku czci Róży Luksemburg, Liebknechta i Lenina. Skazano ją na rok więzienia.

Następnie odpowiadali: a) Abraham Rolnik, b) Józef Zylberman, c) Szmuel Rubinstein, d) Herszel Orzech i Estera Zysman. Tych ostatnich chwytali przed. Gabrys w manifestacji na pl. Muranowskim. Niezwykle oryginalny dowód niewinności przytoczył Zysman w swem ostatnim słowie, mianowicie przeczytał on sądowi

notatkę z „Naszego Przeglądu”, która opiewała, że manifestacja, jaka się odbyła na pl. Muranowskim, zorganizowana była przez „Poalej - Syjon Lewicę”.

Przewodniczący: — Więc przewodnik się omylił, a reporter gazetarski nie?

Herszla Orzecha skazano na rok aresztu bezwzględnego, a Esterę Zysman na 6 miesięcy z zawieszeniem.

e) Pejsach Mozelman i Chaim Flakbaum. f) Marjem Śmietanka, Ruchla Elwing i Ita Kalichstein, g) Rebeka Rechterman.

Wszyscy wyżej wymienieni odpowiadali z art. 97, t. zn. „działalność zmierzająca do zmiany ustroju”, 154 „udział w antypaństwowych demonstracjach” lub 164 — t. zn. „kolportaż nielegalnych druków treści antypaństwowej”.

Wokandę powyższą cytujemy bez komentarzy, które są zbyt liczne.

Statek w płomieniach

558 osób w niebezpieczeństwie

ASBURY (NEW JERSEY), 8. 9. (PAT.). — Otrzymało tu sygnały S. O. S. amerykańskiego statku „Morrocastle” o pojemności 11.520 tonn. Statek ten stanął w płomieniach. Na pokładzie znajduje się 240 ludzi załogi, 318 pasażerów, którzy powracali z 7-dniowej wycieczki do wysp Hawajskich i oczekiwani byli dziś o godz. 8 rano w Nowym

Jorku. Wszystkie oddziały straży przybrzeżnej wyruszyły na pomoc. Na pomoc również wyruszyło 5 statków, z których dwa zdołały dotrzeć do płonącego „Morrocastle”, zabierając z pokładu pozostałych przy życiu. Do tej pory zdołano uratować 14 osób, których wysadzono na ląd w pobliżu Asburypark.

Drużyna niemiecka

w Warszawie

WARSZAWA, 9. 8. (PAT.). — Dziś o godzinie 9.10 przybyła do Warszawy niemiecka reprezentacyjna drużyna piłkarska, która dnia jutrzejszym rozegra spotkanie z drużyną polską. Kierownikiem drużyny jest prezes piłkarskiego związku niemieckiego, p. Linnemann; wraz z drużyną niemiecką przybyli członkowie zarządu Niemieckiego Związku Piłki Nożnej, oraz dziennikarze sportowi. Tym samym pociągami przyjechał również sędzia meczu, p. Ohlson ze Sztokholmu. Na powitanie gości przybyli na dworzec

główny członkowie poselstwa niemieckiego w Warszawie i przedstawiciele Polskiego Związku Piłki Nożnej z prezesem, gen. Boficza - Uzdowski, plk. Rudolfem i plk. Głabiszem na czele. Liczne reprezentowane były także związki dziennikarzy sportowych R. P. Po powitaniu goście odjechali do hotelu „Bristol”. W dniu dzisiejszym piłkarska drużyna niemiecka zwiędzać będzie zabityk Warszawy oraz C. I. W. F. na Bielana. Popołudniu w poselstwie niemieckim odbędzie się herbata.

Strajk generalny w Hiszpanji

Karabiny maszynowe na ulicach

MADRYT, 8. 9. (PAT.). Proklamowano tu strajk generalny na znak protestu przeciwko masowemu zbraniu katalońskich właścicieli ziemskich, występujących przeciwko ustawie o reformie rolnej.

MADRYT, 8. 9. (PAT.). — Hasło strajku generalnego, który został dziś rano ogłoszony jako protest przeciwko akcji właścicieli ziemskich, zostało w stolicy Hiszpanji przeprowadzone z ca-

łą skrupatnością. O godz. 6.30 przed piekarniami poczęły się już gromadzić kolejki mieszkańców, chcących się zaopatrzyć w żywność. Dzienniki ranne do tej pory jeszcze się nie ukazały. Jedyna praca, jaką się dokonywa w Madrycie, jest to wykarczanie krypty dla zwłok kpt. Garcia Fernandez i Galana, rozstrzelanych swego czasu jeszcze za rządów Alfonsa XIII za udział w spisku republikańskim.

Rząd przedsięwziął nadzwyczajne środki ostrożności. Patrole uzbrojone krąży po mieście. W ważniejszych punktach ustawiono karabiny maszynowe, wszelkie zgromadzenia są natychmiast rozpędzane.

Składajcie ofiary na powodzian

„Poufne narady”

O czym się mówi w Genewie

i o czym się nie mówi...

GENEWA, 8. 9. Wczoraj odbyło się otwarcie 8-ej sesji Rady Ligi Narodów. Przewodniczył Benes. Przed posiedzeniem odbyto konferencję poufną, na której omówiono najważniejsze sprawy. Sama sesja Rady, poza zatargiem między Boliwią i Paragwajem, nie miała na porządku dziennym nic ważnego. Popołudniu odbyły się dalsze narady poufne, dotyczące przede wszystkim sprawy wstąpienia Sowieci do Ligi Narodów.

Nie jest jeszcze ustalone, kto będzie przewodniczącym tegorocznego Zgromadzenia Ligi. Wysuwane są kandydatury de Valery, Titulescu oraz Politisa, posła greckiego w Paryżu.

Wczoraj min. Beck odbył konferencję z ministrem spraw zagranicznych Francji, p. Barthou. Tematem konferencji były sprawy, interesujące oba kraje oraz sprawy, które będą przedmiotem obrad w toku sesji.

Była również omawiana kwestja stałego miejsca w Radzie Ligi Narodów dla Rosji. Obecnie jest rzeczą wiadomą, jak pisze prasa francuska, że Hiszpanja i Polska powstrzymują się w tej sprawie od głosu, Szwajcaria zajmie stanowisko negatywne, Argentyna zaś jeszcze nie powzięła ostatecznej decyzji.

W czasie rozmowy miała być również poruszana sprawa paktu wschodniego, na który, jak pisze prasa francuska, zmieniły się ostatnio poglądy polskie. Jest to wynikiem faktu, że w razie niedojścia do skutku paktu wschodniego, Francja porozumiałaby się z Rosją bezpo-

średnio, a więc Polska woli zgodzić się z zastrzeżeniami na pakt, niż być biernym świadkiem francusko-sowieckiego traktatu o pomocy. Ponadto Polska ma stawiać warunek, aby do paktu wschodniego z państw Małej Ententy przystąpiła wyłącznie Rumunja. Rząd francuski oczywiście nie jest zachwycony tem zastrzeżeniem i prawdopodobnie żadnej wiążącej decyzji w tej sprawie ani ze strony Francji, ani Polski nie powzięto.

Prasa francuska pisze, że główna uwaga Polski koncentruje się obec-

nie na wniosku, domagającym się u powszechnienia traktatów mniejszościowych.

W sprawie przyjęcia Sowieci do Ligi Polska ma, powstrzymując się od głosowania, dać wyraz temu, że zasadniczo nie jest wroga temu faktowi.

Wczoraj min. Barthou konferował z min. Benesem. Stwierdzono zupełną zgodność poglądów na wszystkie zagadnienia, interesujące oba kraje. Ponadto uznano, że niepodległość Austrii jest zagadnieniem międzynarodowym.

Gościna floty sowieckiej

w Gdyni

GDYNIA, 8. 9. (tel. wł.). Wczoraj między godz. 14 a 16 i pół dozwolone było zwiedzanie okrętów sowieckich przez publiczność, która skorzystała z okazji i licznie oglądała sowieckie pancerniki, otrzymując fachowe objaśnienia.

O godz. 20-ej adm. Galler wydał bankiet na pancerniku „Marat”, na którym byli obecni: ambasador Dawtjan, kom. Sokol, dowódca floty kontradmirał Urug, attaché wojskowy ambasady sow. gen. Siemionow, oraz szereg dostojników wojskowych i cywilnych.

„Belgia nie warta życia

Ani jednego brytyjskiego żołnierza”

Sensacyjny artykuł „Daily Mail”

„Daily Mail” zamieścił artykuł, który odbił się głośnie echem w prasie belgijskiej. W artykule zaprzeczono temu, jakoby integralność Belgji mogła mieć tak wielkie znaczenie w

dziesiętym czasie rozwinętej techniki wojennej, jakie miała w czasach Napoleona. „Daily Mail” twierdzi nawet, że integralność Belgji wogóle nie ma żadnego znaczenia, jeżeli w razie konfliktu Anglii z państwem kontynentalnym Belgja zajęta zostanie przez wojska przyjańskie czy nieprzyjańskie. Pismo zaznacza też, że obrona belgijskiej neutralności nie przyniosła Anglii żadnych korzyści, a tylko szereg zobowiązań.

CO MÓWI MAPA?

Proste spojrzenie na mapę wystarczy, aby każdy przekonał się, że wąski pas Belgji nie wart jest życia ani jednego brytyjskiego żołnierza. Szerokość Belgji wynosi tylko 208 km.; do bry samolot bombardujący przeleci ją w ciągu zaledwie pół godziny. Dla Anglii przeto absurdalną naiwnością jest wysyłanie wojska do Belgji, aby chronić wybrzeża Brytanji przed nieprzyjacielskimi siłami lotniczymi na tak znikomą odległość. Twierdzi się często, że obowiązkiem Brytanji jest bronić Belgji. Brytanja niema takich obowiązków wobec żadnego państwa. Belgja musi liczyć tylko na własne siły i pomoc swych sojuszników, w których interesie leży, aby utrzymano belgijskie granice przed wspólnym nieprzyjacielem.

WYGRAĆ PIERWSZĄ BITWĘ!

Angielski artykuł fachowcy wojskowego wywołał głośnie echem w belgijskiej opinii publicznej, ale nie dotknął belgijskich kół wojskowych. W czasopiśmie „L'Indépendance Belge” odpowiada Charle de la Poverie, który polemizuje z „Daily Mail” o znaczeniu wojny w powietrzu i dowodzi, że na wypadek ataku powietrznego, Belgja może mieć wielkie znaczenie dla angielskich sił zbrojnych, gdyż na jej terenie Anglja mogłaby wytworzyć bezpieczną bazę operacyjną. O ile chodzi o Belgję samą, to — jak sądzi autor — kola wojenne miałyby wziąć pod uwagę zarzuty angielskie i postarać się, aby armja belgijska była w stanie od samego początku wojny chronić swych granic i zatrzymać nieprzyjaciela. Wygrać pierwszą bitwę — oto dewiza belgijskiego przygotowania defenzywnego.

„Parada norymberska”

w przededniu bankructwa Niemiec

MOSKWA, 8. 9. (PAT.). Pod tytułem „Parada norymberska” „Prawda” podkreśla, że tegoroczny kongres partii narodowo-socjalistycznej odbywał się w przededniu gospodarczego bankructwa Niemiec i w obliczu odosobnienia politycznego, czego dowodem nieobecność dyplomatów w Norymberdze. Nastroje zjazdu pismo charakteryzuje jako „mieszanią zewnętrznego triumfu z

pastką wewnętrzną, powątpiewaniem i obawą przed jutrem”. „Prawda” przewiduje pozbawienie rezultatu kongresu likwidację S. A. pod pretekstem gen. Blomberga, Kruppa i Schaachta, koniec katjery Leya i Darrego oraz „nowe manewry i eksperymenty w obliczu masowego bezrobocia i rosnącego niezadowolenia w Niemczech”.

Katastrofa promu

50 osób rannych

ROCHESTER (N. York) 8. 9. PAT. Prom, kursujący na rzecę Genesee rozbił się. W czasie katastrofy na pokładzie promu znajdowało się około 500 osób. Dzięki zorganizowanej szybkiej akcji ratowniczej zdołano uratować szereg osób i ostatecznie uchronić prom przed pogrzebem w wodzie. Przyczyną katastrofy był nagły zwrot promu pod wpływem silnej wichury. Zwrot był tak silny, że wszyscy pasażerowie gwałtownie powypadali ze swoich miejsc. 50 osób odniosło przytem rany.

Kłajstrowanie ludowców

Dowiedujemy się, że szereg wybitnych osobistości wśród ludowców podjął starania o załagodzenie ostatnich tarć na terenie stronnictwa. Prowadzone są pertraktacje, które mają na celu doprowadzenie do całkowitej unifikacji i usunięcia waśni pomiędzy dawnymi ugrupowaniami „Piasta” i „Wyzwolenia”. Na najbliższym posiedzeniu Rady Naczelnej stronnictwa, które zwołane zostało na dz. 29 b. m. ma być odczytana pewnego rodzaju deklaracja ugodowa. Grupa posła Krysz, która wydaje nowy organ prasowy ludowców, złoży oświadczenie, iż czynem tym nie zamierzała bynajmniej doprowadzić do secesji.

Współpraca państw północnych Europy

SZTOKHOLM, 8. 9. (PAT.). W piątek zakończyła się tu konferencja ministrów spraw zagranicznych państw północnych. Jak donosi komunikat oficjalny, ministrowie stwierdzili, iż współpraca państw północnych w dziedzinie gospodarczej winna być skonsolidowana i rozwinięta przy udziale rządów.

Z Sodalicii Marjańskiej

W niedzielę, 9 b. m. o godz. 9 odbędzie się w kościele O. O. Jezuitów, Msza św. i wspólna Komunia św. Sodalicii Marjańskiej Intelligencji Męskiej. Po Mszy św. — zebranie towarzyskie w lokalu P. P. Kanoniczek (pl. Teatralny). W poniedziałek 10 b. m. o godz. 19 min. 15 — zebranie ogólne w sali Tow. Miłośników Historji, Stare Miasto 31, z referatem sodalisa dr. St. Okęckiego, p. t. „Św. Tomasz z Akwinu”.

Persja zakupuje

artykuły elektrotechniczne

Podpisana została umowa na dostawę poważniejszego transportu artykułów elektrotechnicznych do Persji. Persja zamówiła w dwóch fabrykach elektrotechnicznych: warszawskiej i bydgoskiej materiały instalacyjne, jak: wyłężniki, druty izolowane i t. p. ogólnej wartości 140.000 zł.

Podróżuj samolotem

Przyjazne przyjęcie sowieckiej eskadry w Polsce

MOSKWA, 8. 9. (PAT.). Prasa tutejsza zamieszcza p. t. „Przyjazne przyjęcie sowieckiej eskadry w Polsce” sprawozdania z ostatniego dnia pobytu admirała Gallera w Warszawie oraz oświadczenie adm. Gallera, złożone wobec korespondenta PAT. Poza tem dzienniki zamieszczają fotografie „Marata” w porcie gdyniskim.

Mała Ententa przed paktem rzymskim

PRAGA, 8. 9. Sprawa udziału Małej Ententy w pakcie rzymskim przybiera coraz bardziej realne kształty. Na konferencji posła włoskiego z min. Benesem omówiono sprawę rozszerzenia paktu rzymskiego również na Małą Ententę. Rozmowa ta miała charakter informacyjny. Formalnie Czechosłowacja zaproszona jeszcze nie została, jednak istnieją już przesłanki do wla-

ściwego porozumienia i do zbliżenia krajów uczestniczących w pakcie rzymskim. Zbliżenie to miałooby charakter gospodarczy i polityczny. Właściwe rokowania między Małą Ententą, Włochami, Austrią i Węgrami podjęte będą dopiero w październiku. Do tego czasu wszystkie kwestje, nasuwające wątpliwości, mają być ugodnione.

Wyniki wczorajszego dnia lotu

Fala skandalu żyrdowskiego zatacza coraz szersze kręgi. W kołach politycznych mówi się coraz głośniejszo o możliwości dalszych jeszcze sensacji w tymże rodzaju, co zarządzone wczoraj aresztowanie p. Henryka Potockiego. Wyłynęła też wreszcie na wierzch, po senatorach Dobieckim i Sobolewskim, sprawa uczestnictwa w klubie B. B. trzeciego z senatorów zamieszanych w nadużycia żyrdowskie, p. Targowskiego.

„Wielce Szanowny Panie Prezesie, wobec tego, że ongi przez czas pewien byłem członkiem zarządu Zakładów Żyrdowskich, a obecnie zostały ujawnione nadużycia w tem przedsiębiorstwie, uważam za konieczne poddać miarodajnemu sądowi moją tam działalność, dlatego też proszę Pana Prezesa o powołanie w tej sprawie sądu.

a ataki na moje dobre imię odparte i udaremnione, nie jestem w stanie sprawować funkcji kierownika grupy senackiej BBWR, oraz przewodniczącego komisji konstytucyjnej.

Zechce Pan Prezes przyjąć wyrazy mego niezmiennego szacunku i poważania. (—) Józef Targowski".

List datowany jest 3-go września t. j. w poniedziałek. Komunikat „Iskry“ dodaje:

„Prezes Walery Slawek w związku z listem sen. Targowskiego powołał sąd klubowy dla rozpatrzenia całokształtu działalności jego w zarządzie Żyrardowa, natomiast na podstawie posiadanych wiadomości nie dopatrzył się potrzeby załatwienia wniosku o rezygnację z mandatu senatorskiego przed wydaniem orzeczenia sądowego”.

Zarzuty, podnoszone przeciw sen. Targowskiemu, dotyczą przede wszystkim umowy, zawartej przezeń przed dwoma laty w Paryżu z Bousaccia'm, na podstawie której doszło do całkowitego wszechwładztwa Bousaccia w Zyrardowie. Sen. Targowski jest nie tylko prezesem B. B. w Senacie, ale zarazem także prezesem klubu przy ul. Br. Pierackiego (dawniej Foksal), gdzie zbiera się stale elita sanacyjna.

Na uwagę zasługuje artykuł krakowskiego „Czasu“, który z okazji aresztowania p. Potockiego pisze:

„Staliśmy i stoimy zawsze na stanowisku całkowitej niezawisłości sądów. Wynika z niej konieczność powstrzymania się z zajęciem stanowiska aż do chwili całkowitego zakończenia sprawy.

Henryk hr. Potocki czy to jako polski reprezentant w rosyjskiej radzie państwa z czasów zaboru, czy jako członek Koła Międzypartyjnego w czasie okupacji niemieckiej, czy też wreszcie jako prezes Polskiego Czerwonego Krzyża zbyt wydatną odgrywał rolę w życiu publicznym, by arcztwierdzić, że jego nie obilo się szerokiemi i smutnym czechem w społeczeństwie polskiem, a środki prawne zastosowane względem jego osoby nie byłyby łatwo zrozumiałego poruszenia a nawet zaniepokojenia.

Wydaje nam się, że nie będzie pogwałceniem wyżej wspomnianej zasady, gdy nie tylko w naszym, jako przy jaciół politycznych hr. H. Potockiego, imieniu, ale i całego społeczeństwa wyrazimy przekonanie, że sprawiedliwość wymierzana winna być nie tylko za całą bezwzględnością i bezstronnością ale i z konieczną w podobnych wypadkach szybkością

Spółeczeństwo nie może zadowolę się niepokojącami pogłoskami czy podejrzeniami, ale ma prawo domagać się całej i bezwzględnej prawdy w formie wyroku sądowego".

Jak z tego widać, konserwatyści obawiają się żywo, aby sprawa żyrardowska nie stała się dotkliwym ciosem politycznym dla całego ich obozu i jego roli w Polsce pomajowej.

O reformie ubezpieczeń społecznych

Minister Opieki Społecznej, p.
Paciorkowski, udzielił wywia-
„Kurjerowi Porannemu“ na
mat reformy ubezpieczeń spo-
cznych. Minister oświadczył m.

Wychodzimy z założenia, że obecny system ubezpieczeniowy jest nie tylko bardzo drogi, ale że nie odpowiada rzeczywistym potrzebom szerokiej masy ubezpieczonych, bowiem rozłożenie ciężarów i świadczeń nie jest dla nich korzystne. Innymi słowy mamy szukać takiego rozwiązania, aby przy możliwie zmniejszonym obciążeniu ubezpieczonych i ich warsztatów pracy, dać im świadczenia, w całości dla nich korzystniejsze.

W obecnym stanie naszych prac obliczeniowych nie mogę ściśle ustalić, w jakim stopniu uda się to przeprowadzić.

Takie założenie budzi oczywiście bardzo wiele troski i niepokoju, czy zagadnienie będzie przepracowane dość roztropnie, lecz musi

odpaść obawa, czy nie jest aby tendencją Rządu kosztem ubezpieczonych kurczyć świadczenia instytucji publicznych, zbudowanych dla dobra wielkiego świata ludzi pracy w Polsce.

— Czy nie byłoby wskazane, by

Tabela powyższa, podająca, obok czasu w minutach zużytego przez zawodników na poszczególnych etapach średniej chyżości, także ogólne wyniki dnia wczorajszego (przy zawodnikach, którzy odbyli niewszystkie etapy, obliczyliśmy średni wynik dotychczasowej ich drogi), pozwala na poręczyste zorientowanie się w szan-

Polityczna reprezentacja narodu

Obok silnego rządu musi istnieć w państwie reprezentacja najszerszych warstw politycznych Narodu, która w sposób wierny odzwierciedla nastroje i poglądy, kształtuje je w społeczeństwie. Reprezentacja ta według naszych tradycji politycznych nazywa się sejmem. Rząd narodowy, będący czynnikiem tradycji i ciągłości politycznej, winien rządzić i kierować narodem, sejm narodowy, jako czynnik, reprezentujący zmienne z natury nastroje społeczeństwa, winien być prawdziwym termometrem, wyrażającym, jak społeczeństwo reaguje na politykę rządu.

BANKRUCTWO PARLAMEN- TARYZMU

Tymczasem ustroj parlamentarny doprowadził do tego, że sejm zamiast być reprezentacją narodu, stał się rządem narodowym, nie będąc zupełnie do tej roli przygotowanym. Parlamentaryzm stał się systemem politycznym, w

sach zawodników. Dla krótkości - wyjaśnimy mianowicie, że na przebieczie trasy Warszawa-Paryż (1750 km.) z chyżością 210 km/h. dająca maksymalną możliwą punktację, potrzeba 500 minut. Jak wynika z tabeli, 16 zawodników (w tej liczbie 8 Polaków) uzyskało na tej przestrzeni nie czasy lepsze, otrzymując w ten spo-

k którym rządy sprawują koterje parlamentarne, za których plecami - w ukryciu stoją tajne organizacje, o charakterze międzynarodowym. Sejm stał się zgromadzeniem zawodowych polityków, którym do tego, by być meżami stanu brakowało dostatecznej wiedzy i głębokiego poczucia odpowiedzialności za losy państwa. Sejm w każdym razie przestał być tem, czem być powinien, przestał spełniać te zadania, jakie spełniać powinien, przestał odzwierciedlać stan nastrojów i poglądów, nurtujących w społeczeństwie. Bo czyż mógł te zadania spełniać przy nowoczesnej agitacji wyborczej, ogólnoparcyjnej mas wyborców, a tak uzależnionej od tych, co mają pieniądze? Bo czyż mógł te zadania spełniać, gdy wybory niejednokrotnie odbywały się pod przymusową presją administracji. Bo czyż mógł być reprezentacją nastrojów społeczeństwa sejm, składający się z zawodowych polityków, tworzą-

sób rezerwę na dalsze gorsze odcinki trasy. Podobne wyniki wykazuje 6 Niemców i 2 Czechów. Ponadto częściowe wyniki 3 Niemców i 1 Polaka (Płonczyńskiego), którzy przetrwać musieli lot wczorajszy na 2-gim wzgl. 3-cim etapie, wykazują narazie również szybkość średnią, nie mniejszą od 210 km.

W POSZUKIWANIU REPRE-
ZENTACJI POLITYCZNEJ

Dlatego narodowy ustrój polityczny musi znaleźć odpowiednią dla siebie formę reprezentacji politycznej narodu. Faszyzm szuka rozwiązania tego problemu na zupełnie błędnej drodze reprezentacji zawodowej. Socjalizm narodowy szuka rozwiązywania w drodze plebiscytów, będących pewną reminiscencją staro - germańskich wieców plemiennych. Nationalizm polski musi samodzielnie szukać rozwiązania tego zagadnienia, nawiązując do naszych dawnych tradycji politycznych.

SEJM SZĘŚCIONIEDZIELNY

Nasza tradycja polityczna zna instytucję, która odpowiednio zmodyfikowana stać się może reprezentacją polityczną Narod. Tą instytucją jest sejm sześciopokoleniowy, składający się z delegatów poszczególnych sejmików, a który co dwa lata obradował na temat spraw publicznych. Posłowie, by wiernie oddać nastroje swych wyborców byli przez nich zaopatrzeni w dokładne instrukcje. Zresztą ówczesni posłowie to nie byli zawodowi politycy, to nie byli urzędnicy bez ściśle określonych funkcji, którzy raz na miesiąc regularnie pobierali diety poselskie, to byli zwyczajni obywatele Najjaśniejszej Rzeczypospolitej, dobrze odczuwający troski i nastroje ogółu.

FORMA ORGANIZACJI SEJMU

Trudno przesądzać dziś zasady, na jakich powinna być oparta ordy nacja wyborcza do nowego sejmu. W każdym razie prawo wybierania do takiego sejmu mogą mieć tylko członkowie organizacji politycznej. Nie można bowiem udzielać prawa wyborczego obcym, nie można tego prawa udzielać nawet członkom własnego narodu, nieprzygotowanym należycie do korzystania z tego prawa, będącemu jednocześnie poważnym obowiązkiem obywatelskim. Na to, by jednak w tych warunkach sejm mógł spełniać swą rolę reprezentowania wobec rządów nastrojów, tkwiących w społeczeństwie, musi organizacja polityczna Narodu być nie tylko organizacją elity, ale organizacją, obejmującą jaknajszersze warstwy narodu, co zresztą i z innych względów jest koniecznością.

kiedy projekty będą gotowe.

Organ pracowniczy sanacyjny „Jutro Pracy” zajmuje już pewne stanowisko w sprawie reformy. Domaga się on m. in. wprowadzenia czynnika społecznego do potwornie biurokratyzowanych zakładów ubezpieczeń, sprzeciwia się systemowi centralistycznemu, zastróżonemu przez ustawę scaleniową, szczególnie ostro występuje przeciwko projektowi połączenia zakładu emerytalnego robotniczego z Z. U. P. U., obawiając się, że zmierza to do pokrywania rent robotniczych ze składek pracowników umysłowych, wreszcie sprzeciwia się systemowi naklejania znaczków, dającym pole do szerokich nadużyć.

Wedle „Jutra Pracy“, autorzy reformy zamierzają obarczyć pracowników odpowiedzialnością za niewykonywanie przez pracodawców obowiązków, t. j. niezgłaszanie pracowników do ubezpieczenia. Odpowiedzialność ta ma polegać na skreśleniu uprawnień. Zdaniem „Jutra Pracy“ doprowadziłoby to do niezgłaszania wielu pracowników, którzyby godzili się na rezygnację z ubezpieczenia, byle mieć pracę.

Biuro Sprawdzai Medycznych w dotychczas nowego uzdrowienia, które nie może być przez medycynę wyjaśnione w sposób naukowy. Służąca lekarza belgijskiego van del Baerena, Marja Raedt, urodzona w roku 1913, zapadła w roku 1927 na ciężką chorobę nerek i pęcherza. Wielu specjalistów używało najrozmaitszych środków medycznych, o powrocie do zdrowia nie było jednak mowy. Od roku 1933 chora nie mogła już opuszczać łóżka, cierpienia nie ustawały ani na chwilę. W tym stanie rzeczy niesześcieliwa kobieta p. Lourdes znów ogłasza ciekawą dane.

stanowiła uciec się do łask Matki Bożej w Lourdes. W piątym dniu pobytu w Lourdes, gdy modliła się gorąco w kaplicy, chora poczuła się nagle o wiele lepiej. Po kilku dniach wszystkie oznaki choroby ustąpiły zupełnie, a po tygodniu Marja Raedt pracowała u swego byłego chlebowodawcy. Biuro Sprawdzania Medycznych zbudało dokumenty, wydane przez trzech leczących ją doktorów i historię choroby, dostarczoną przez szpital, w której przebiewała i uznano, że zniknięcie choroby nie może być wytłumaczone w sposób naturalny.

Jak donoszą z Bazyli, znany i
zuchliwy działacz socjalistyczno-ko-
munistyczny, Nicole, który w nie-
dziele, dnia 26 ub. m. przewodniczył
manifestacji komunistycznej w
Saint-Claude, po zebraniu publicznem
wraz z burmistrzem miasta i kilka-
ma pokrewnymi mu ideowo dział-
czami, urządził zebranie prywatne,
na którem omówił swoje projekty na
najbliższą przyszłość. Genewa ma
stać się ośrodkiem propagandy mar-
kistowskiej na wielką skalę. Usku-
tucznięcie tego planu rozpocznie się,
kiedy Sowiety wejdą do Ligi Naró-
dów. W porozumieniu z dyplomatami
sowieckimi, którzy otrzymają
prawo zamieszkania w tem „mieście

narodów⁴, w Genewie zapęczętkowa-
nia zostanie wytręzona propaganda,
która będzie rozszerzana na kanton
Vaud, Sabaudje, Burgundję i t. d.
Potem nastąpi akt drugi — miano-
wicie podobaj Ligi Narodów, co już
będzie bardzo łatwe. Liga Narodów
stał się narzędziem rewolucji so-
cjalistycznej i — to stanowić będzie
akt trzeci — da sygnał do rewolu-
cji światowej. Prusa szwajcarska za-
stanawia się, czy Niemce działa samo-
dzielnie, czy wraz z Moskwą, ścisłej
mówiąc, czy Stalin posługuje się po-
średnio Niemciami dla przeprowadze-
nia wspólnej akcji? Zapewne wrze-
śniowa sesja Ligi Narodów da odpo-
wiedź na te pytania.

„Osservatore Romano“ cmawia ostatnio, nie szczedząc słów uznania, artykuł Mussoliniego o dekadencji rasy białej. W artykule tym Mussolini obala twierdzenie, jakoby przyrost ludności miał prowadzić do głodu wskutek niedostatecznych środków wyżywienia, przeciwnie, stwierdza, że ziemia wyżywić może ludność co najmniej dwudziestokrotnie większą, niż obecna. W Stanach Zjednoczonych ludność mogłaby być pięciokrotnie większa. W Kanadzie nawet dwadzieścia razy tyle, co dziś. Cytując najbardziej znamiennie ustępy artykułu, organ watykański nadmienia, że wszelkie

komentarze są zbyt czyste, słus-
szem natomiast i sprawiedliwym
danie pokłasku tym wszystkim ar-
gumentom, które w sposób dru-
żogący obalają teorię ogranicze-
nia liczby narodzin. Na szerególn-
ą pochwałę zasługuję ustęp
gdzie Mussolini powiada, iż naj-
bardziej płodne są te warstwy lud-
ności, które, będąc moralnie zoro-
we, nie poświęciły boskiego sensu
życia wyrachowaniom mążgo-
wym samolubstwa. „Osservatore
Romano“ podkreśla to przypom-
nienie boskiego sensu życia, na-
kazujące człowiekowi podnosze-
nie swych myśli ku Bogu, Twór-
cy i Najwyższemu Prawodawcy,
którego dziełem jest cała natura
i wiara nasza i poddanie się pra-
wom Jego Opatrzności. Podczas
gdy zuchwale, błędne teorie
ekonomiczne i materialistyczne
pchają świat ku śmierci, boski
sens bytu wiedzie go ku życiu.
Przy tej okazji dziennik watykań-
ski przypomina poprzednie stan-
owisko wobec listu pasterskiego
o ogłoszonego przed kilku laty
przez zmarłego kardynała Tiesie-
go w czasie pierwszej kampanji
demograficznej, hold, jaki pu-
blicznie składał włoskim matkom
licznieszego potomstwa, wreszcie
fakt przywrócenia przez niego
godności małżeństwu chrześcijań-
skiemu. Wszystko to wyjaśnia,
jak rozumieć należy Mussolinie-
go, kiedy mówi o boskiem sensie
życia.

Mimo uspokajających zapewnień nowego prezydium miasta, iż zamierzenia redukcyjne nie dotkną niższych pracowników miejskich, obiegają na terenie przedsiębiorstw miasta uporczywe pogłoski, że umowy zbiorowe z pracownikami będą zrewidowane. Dotyczyłoby to tych przedsiębiorstw, gdzie poziom uposażeń jest nieco wyższy od pensji pracowników działów administracyjnych. Wśród tramwajarzy obiega pogłoska o możliwości wypowiedzenia umowy zbiorowej od 1 października. Krąży również wersje o rewizji płac w gązwin.

Na Kongres Mniejszości Narodowych w Bernie szwajcarskiem wyjechała, jako delegatka Ukraińców, Milena Rudnicka. Poślanka Rudnicka znana jest ze swoich wystąpień antypolskich na terenie międzynaro-

**2 m. 20 cm. ponad poziom
w Warszawie**

Stan wody na Wiśle w Warsza-
wie, koło mostu Kierbedzia, dziś
o godz. 11 wynosił 3 m. 20 cm. to
jest 2 m. 20 cm. ponad normalny
stan.

Jak mieszka warszawska nędza? Wśród wilgotnych ścian...

Wrażenia z wycieczki prasowej „Czerwonego Krzyża”

Wśród odległych uliczek Ochoty, Mokotowa, czy Pragi gnieźdzą się w małych mieszkankach warszawscy bezrobotni.

Wiemy, że są, i że gdzieś muszą mieszkać, ale przeciętnemu mieszkańcowi trudno jest wyobrazić sobie, gdzie i jak mieszkają ludzie, zepchnięci na dno nędzy. W dobie, kiedy tyle mówi się i pisze o mocarstwie polskim, w związku z wieloletnim gestem pokazującym się cudzoziemcom różne muzea, wystawy i pomniki, mające świadczyć o naszym dobrobycie i poziomie naszej cywilizacji

— istnienie takich ropiejących ran, takich bezprzykładnie dotychczas zaniedbywanych chorób w organizmie społeczeństwa jest czymś strasznym.

W suterenu jakiegoś domu przy ulicy Kaliskiej na Ochocie jest zupełnie inny świat i tak różny od tego z Marszałkowskiej, czy Kredytowej, że czasami robi on wrażenie teatralnych dekoracji.

Te szare, czerwieniejące, wyrwane cegieł ściany, mokre i straszliwie brudne, to chyba tylko zarysowana wapnem tektura, za którą

krzyje się rzeczywistość...

Otóż nie. Rzeczywistość warszawskich bezrobotnych jest właśnie taka. Brud i nędza. Wilgość i pluskwy. I głód...

Wchodzę do takiej piwniczki. Drzwi są niziutkie, jak dla dzieci; dorośli muszą się schylać wpół, przechodząc przez nie. Małe, kwadratowe okienko wyszczerza resztki zbitych szybek. Jest to zresztą jedyne źródło światła i powietrza i jedyna ozdoba „lokalu”, mającego dwa metry wysokości.

I tam mieszkają dwie rodziny, składające się z 11-cioro osób, w czem troje małych dzieci.

Potem pisze się w gazetach o zastraszającej śmiertelności w Polsce, o gruźlicy. Organizatorzy warszawskiego Kongresu Przeciwigruźliczego powinni byli zaprowadzić uczestników do takiego zaułka na przedmieściu, żeby zobaczyli, jak się gruźlica zaczyna...

Młoda kobieta, harmonizująca wyglądem z otoczeniem, udziela mi objaśnień.

— Płacimy 15 złotych. Właściwie płaciłm dawniej, teraz już mamy eksmisję. „Mój” już rok nie pracuje...

— Ale jakżeż można mieszkać w takich warunkach!? — Wyrzucił mi się pytanie (właśnie „w tych warunkach”) trochę... nie na miejscu.

— Mieszka się... Żeby tylko nie wyrzucili! A, że pluskwy gryza, to zwróciłem się do Czerwonego Krzyża. Będą tu czyścić. Do wiosny się wytrzyma, a potem

może będzie jakie zajęcie...

Otóż to najważniejsze. Nie można zapewnić tym ludziom pracy. Ta sprawa leży głęboko w wadach naszego ustroju społecznego, chociaż wielu woli ją sprowadzać do poprostu do... kryzysu. Ale ten brud i robactwo, te niesamowite wprost warunki bytowania da się przy pewnej dozie dobrej woli zwalczyć.

Inicjatywę podjął Polski Czerwony Krzyż, stwarzając kolumny sanitarne, które mają za obowiązek służyć warszawskiej nędzy wszelką możliwą pomocą. Niestety takie kolumny istnieją tylko dwie, a mieszkańcy, podobnych wyżej opisanemu — kilkadziesiąt tysięcy...

Udaję się na inną ulicę Ochoty, gdzie w jednym z mieszkań działa właśnie taka kolumna sanitarna. Jest to facjotka tak mała, że tylko kilku ludzi może stać obok siebie. We wnękach, pod pochylonym dachem mieszczą się łóżka. Panienci z Czerwonego Krzyża w szarych kitlach krzątają się właśnie, zaklejają szyby i usuwają pościel. Na blaszanej podstawie leżą dwie cegiełki: brykiety gazowe „Brytox”. Po ich zapaleniu wytworzą się śmiercionośne, ale dobroczynne gazy, które w ciągu kilkunastu godzin zżynsekują mieszkanie. Potem, jak informuje szef całej akcji, dr. Wirszyłło, wybieli się ściany mlekiem wapiennym, podłogi wymyje się miedzią krezolową i — jakoś można będzie mieszkać. Choć głodno, ale czysto.

Sprawa jest paląca. Dokąd nasi robotnicy i bezrobotni nie mieszkają w „szkianach domach”, wynionych przez Żeromskiego, niechże chociaż nie gryzie ich robactwo, niech otacza ich względna, chociażby, czystość.

Musimy w tem dopomóc Czerwonemu Krzyżowi.

(p.)

Na mecz Polska—Niemcy

W związku z meczem Polska — Niemcy, który odbędzie się w niedzielę, 9 b. m., Komisarjat Rządu zarządził tego dnia od g. 13 następujący porządek ruchu pojazdów: dojazd odbywać się będzie wyłącznie ul. Myśliwiecką w kierunku od Górnośląskiej i ul. Rozbrat do ul. Książęcej. Pojazdy prywatne kierowane będą w ul. Myśliwiecką do Agrykoli. Postój dla tych pojazdów wyznaczony jest po obydwóch stronach ul. Myśliwieckiej, podług wskazań policji. Dorożki samochodowe, konne i autobusy kierowane będą ul. Łazienkowską do Czerniakowskiej. Ul. Łazienkowska w kierunku od Czerniakowskiej i ul. Myśliwiecka w kierunku od Agrykoli będą zamknięte. Odjazd będzie się odbywał ul. Myśliwiecką w kierunku Górnośląskiej i Rozbrat w kierunku Książęcej. Pojazdy prywatne i autobusy odjeżdżać będą ul. Myśliwiecką do Górnośląskiej, a dorożki samochodowe i konne — ul. Rozbrat w kierunku Książęcej. Wejście na trybuny jest przeznaczone wyłącznie przez bramę przy zbiegu Myśliwieckiej i Łazienkowskiej.

Gaz zamiast benzyny

Przy popędzie ropnym lub benzynowym autobusów, wskutek niedokładnego spalania, powstają nadmierne ilości gazów, nieprzyczyniających się do polepszenia stanu zdrowotnego w mieście. Z tego powodu w Anglii i we Francji przeprowadzono gazyfikację autobusów. Gazownia miejska w Warszawie przystępuje również obecnie do gazyfikacji autobusów i w tym celu, sprowadziła na próbę butle stalowe, które będą pracowały pod ciśnieniem 200 atmosfer. Pierwszy próbny wóz będzie zainstalowany w najbliższym czasie. Przy zastosowaniu gazu następuje idealne spalanie, wozy nie pozostawiają po sobie żadnych przykrych zapachów, pozatem ilość wytwarzającego się trującego tlenku węgla spada do minimum. Skutkiem tej przemiany, miasto będzie mogło zaoszczędzić na paliwie w autobusach około 30 proc. dotychczasowych wydatków.

Nafta taniej o 8—10 gr. za 1 kg.

Biura handlowe koncernów naftowych ustalają obecnie cenę detalicznej sprzedaży nafty, który dostosowany ma być do obniżonego cenника ropy naftowej w hurcie. Kilogram nafty sprzedawany jest obecnie w sklepach detalicznych w Warszawie przeciętnie po 55 gr. Przewidywana obniżka, ze względu na to, że potrącać z niej będą rabaty, wahać się będzie od 8 do 10 gr. za kg.

Stypendja miejskie

W roku szkolnym 1934-35 będą wakuwały następujące stypendja miejskie: trzy stypendja im. Jana Dekerta po 500 zł. dla uczniów szkół zawodowych i dwa stypendja im. Stanisława Małachowskiego po 750 zł. dla uczniów średnich szkół ogólnokształcących.

Termin składania podań o te stypendja w biurze wydziału Oświaty i Kultury Zarządu Miejskiego upływa 30 b. m. Do podań należy dołączyć, prócz świadectwa niezdolności, także świadectwo o postępiach w nauce i sprawowaniu się, metrykę urodzenia oraz listę stanu służby ojca, o ile ojciec jest lub był pracownikiem Zarządu Miejskiego.

Muzyka w mieście

Przychylając się do wielokrotnie wyrażanych życzeń mieszkańców stolicy, aby w dni świąteczne na placach miejskich przygrywały orkiestry, zarząd miasta widząc, że koncerty te budzą entuzjazm wśród szerokiej publiczności i gromadzą tłumy ubogiej ludności, postanowił je kontynuować. W najbliższą niedzielę, t. j. 9 b. m. w parku Paderewskiego na Pradze, w godz. od 15 do 17, grać będzie orkiestra tramwajów i autobusów. Ponadto 16 b. m. i 23 b. m. grać będą w tych samych godzinach orkiestry pracowników gazowni miejskiej w parku w Ślecach oraz wodociągów i kanalizacji na Targówku.

Eksmisje odraczane do 1 kwietnia 1935 r.

Termin moratorium mieszkaniowego, przewidzianego rozporządzeniem Pana Prezydenta R. P. z dnia 13 kwietnia r. b. upływa formalnie z końcem października. Jednakże wygaśnięcie tego terminu zbiega się z ustawowym zimowym terminem wstrzymania eksmisji na czas miesięcy zimowych. Z tego względu sądy odraczają będą wykonanie zapadających wyroków eksmisyjnych z mieszkań 1 — 2-izbowych do dnia 1 kwietnia 1935 r.

Znów wzrost Kosztów utrzymania w sierpniu

Na posiedzeniu komisji do badania zmian kosztów utrzymania przy Głównym Urzędzie Statystycznym, odbytem w piątek, 7 b. m., ustalono, że w sierpniu, w porównaniu z lipcem, koszty utrzymania wzrosły w Warszawie o 0,5 proc. Wpłynęła na to zwyczajka w grupie żywnościowej o 1,3 proc. Grupa potrzeb kulturalnych wykazała zmniejszenie o 0,1 proc., pozostałe zaś grupy: odzieżowa i obuwnicza, opałowa i mieszkaniowa nie ujaśniły żadnych zmian.

Z kraju

WILNO

Zebranie narodowego koła radnych. W dniu 7 b. m. odbyło się posiedzenie organizacyjne Narodowego Koła Radnych, wybranych z wyborów w dniu 10 czerwca. Podczas posiedzenia wybrano prezydium Koła, do którego weszli: prof. dr. Komarnicki jako prezes, dr. Zygmunt Fedorowicz jako I wiceprezes, wreszcie gen. Roman Jasiński jako II wiceprezes, oraz dr. Stanisław Kodz jako sekretarz. Ponadto na zebraniu dyskutowano nad taktyką w związku z wyborami do prezydium Magistratu.

Żydzi usiłują zdobyć wiceprezydenturę miasta. Jak donosi pismo żydowskie „Zeit”, odbyło się zebranie radnych żydowskich pod przewodnictwem dr. Wygodzkiego, na którym omawiano kwestię przeprowadzenia do władz miejskich wiceprezydenta i ławnika żyda. Delegacja w składzie dr. Szabady i inż. Cavenotiego ma się porozumieć z władzami Koła sanacyjnego w sprawie uzyskania tych miejsc dla żydów.

STANISŁAWÓW

Święto kolejowego P. W. Dziś rozpoczyna się w Stanisławowie 2-dniowe Święto Kolejarskie Polskiego, urządzone staraniem kolejowego Przysposobienia Wojskowego. Podczas tego święta kolejowe Przysposobienie Wojskowe zaprezentuje wobec przedstawicieli władz i społeczeństwa wyniki swej pracy, mającej na celu wyszkolenie wojskowo-kolejowe oraz przygotowanie obywatelskie kolejarzy.

ŁÓDŹ

13-letni samobójca. 13-letni Eugeniusz Skrzyppkowski popełnił zamach samobójczy, którego przyczyną był strach spowodowany ukradzeniem 3-ech zł. rodzicom.

Cienie szkolnictwa. Starostwo wydało nakaz gminie Chojny, aby w jaknajkrótszym czasie uruchomiła szkoły, ponieważ 580 dzieci nie znalazło dla siebie miejsc w szkołach. W związku z tem powtarzają się zatargi między rodzicami a kierownictwem szkół. Należy nadmienić, że ostatnie demonstracje były tak groźne, że musiała interwenjować policja.

KALISZ

Zamordowanie posterunkowego. We wsi Platporcie znaleziono na drodze zwłoki posterunkowego, Jana Stachlewskiego. Śledztwo ustaliło, że morderstwo zostało dokonane przy pomocy wystrzału rewolwerowego. Zabójca zrabował po dokonaniu zbrodni karabin oraz ładownię z nabojami. Wojewódzka Komenda P. P. w Poznaniu wyznaczyła nagrodę 500 zł. za schwytanie zabójcy.

KATOWICE

Sprawca mordercy z Miedźnej ujęty? Wczoraj policja podczas obła-

„Tydzień czystości”

W związku z „Tygodniem czystości” na murach miasta ukazują się plakaty propagandowe, kina będą wyświetlały filmy okolicznościowe, przez radio będą nadawane pogańki, w niedzielę zaś rozpoczyna się i kończy „Tydzień” książka wygłoszą okolicznościowe kazania do wiernych.

Roztargnienie

Podług danych Dyrekcji Tramwajów i Autobusów Miejskich, w drugiej połowie sierpnia r. b. w wagonach tramwajowych pasażerowie pozostawili 165 przedmiotów, w tej liczbie 82 pary rękawiczek, 29 parasolek, 18 portmonetek z pieniędzmi etc., a w autobusach 65 przedmiotów.

Drugiej powodzi nie będzie! Wody na rzekach górskich już opadają

Meldunki z Krakowa donoszą, że w górnym biegu Wisły i jej dopływów wszędzie woda opada. Większy przyrób notowany był dzisiaj tylko w środkowym biegu Wisły poniżej ujścia Dunajca. Pociągającym objawem jest też tendencja do wypogodzenia, która od rana panuje w górach. Wiadomości, które wczoraj krążyły o zerwaniu mostu pod Hrubą są nieprawdziwe, a komunikacja ze Szczawnicą jest zupełnie normalna. Jeśli pogoda utrzyma się do wieczora, to niebezpieczeństwo ponownego wylewu rzek zupełnie zniknie.

Wobec bezustannych deszczów centrum kraju Wisła w Kieleckiem szybko przybiera. Pod Nowym Korczynem poziom wody podniósł się o 4 m. 28 cm. ponad stan normalny. Pod Opatowem stan wody podniósł się w nocy o 20 cm. i wynosi dziś 3 m. 10 cm. ponad poziom normalny. Pod Sandomierzem w kilku miejscach wały są zagrożone, tak że przy umiarkowaniu pracuje ludność miejscowa i zespoły junaków.

W Warszawie przy moście Kierbedzia wczoraj w południe poziom wody był 190 cm. ponad stan normalny i podniósł się do wieczora o 11 cm.

„Brat dozorca” demaskuje masonerię żydowską

Mason Hensel, starszy „brat-dozorca” loży joannickiej „Scharn horst zum deutscher Glauben” ogłosił listę głównych członków dawnych i obecnych Bnai Brith, tajnej żydowskiej masonerii, której celem jest supremacja żydów we wszystkich sprawach przy pomocy „międzynarodowości”. Lista ta zamieszczona w książce „Die Freimaurerei am Scheidewege” (Masoneria na rozstajnych drogach), zawiera m. in. następujące nazwiska: Ballin, Rathenau, Friedländer - Fould, Bleichröder, Max i Paweł Warburg, Liebk-

knecht, Bela Kun, Lejba Bronstein Trocki, Samuel Gompers, Icek Tumultey (sekretarz prezydenta Wilsona, również masona, sir Filip Sassoon (sekretarz Lloyda George'a), Mendel - Rotschild (sekretarz Clemenceau), Bernard Baruch, Radek - Sobelson, Lunaczarski, Kirbitz - Kierenski i sir Alfred Mond.

Jak widać towarzystwo bardzo mieszane, bo złożone z bolszewików, kapitalistów, bankierów, żydowskich działaczy politycznych różnego gatunku.

„Musimy strzelać” „Legion Młodych” przed sądem okręgowym

BIAŁYSTOK, 8.9 (tel. wł.). Na wracającego ze szkoły młodego urodowca, Ignacego Sobolewskiego, napadło kilku „młodo-legjonistów”. Sobolewski, napadnięty przez zgraję, nie reagował czynnie. To jego bierne zachowanie się rozczuliło napastników: do uciekającego strzelił Piotr Kosobuk z nielegalnie posiadanego rewolweru.

Strzał był celny — ciężko ranny w nogę Sobolewski padł na chodnik, brocząc obficie krwią. Ofiarę napadcy odwieziono do szpitala, a sprawcom wytoczono postępowanie karne.

Akt skazania zarządził Piotrowi Kosobukowi, że usiłował pozbawić życia Sobolewskiego z premedytacją, lecz dzięki przypadkowi skończyło się na ciężkim uszkodzeniu ciała. W śledztwie Kosobuk przyznał się do winy, tłumacząc się, że strzał spowodowany był nieostrożnym obchodzeniem się z bronią, otrzymaną z

komendy „Legjonu Młodych”. Jednak w świetle zeznań świadków sprawa przedstawia się całkiem inaczej. St. post. Popko zeznał, że ścigając przestępcę, zobaczył, że ten ukrył się w lokalu „Legjonu Młodych”. Gdy policjant wszedł do komendy, Cydzik, komendant „Legjonu Młodych”, znał już cały przebieg napadu i na usprawiedliwienie krwawego czynu Kosobuka oświadczył:

— Co mamy robić, kiedy na nas napadają? Musimy strzelać.

Nadmienić należy, że sam kom. Cydzik w wyniku porachunku partyjnego otrzymał pięć ran od kul rewolwerowych od wojewódzkiego komendanta „Legjonu Młodych” i obecnie odbywa kurację w szpitalu. Obrońca Kosobuka, adw. Lipko, stwierdził, że został oszukany przez swego klienta, który nie przedstawił mu stanu faktycznego. Sąd skazał Kosobuka na rok więzienia.

Kronika sądowa

Epilog krwawego pościgu

WARSZAWA. — Bolesław Nowak napadł na inkasentkę Kleinmanówną, wyrwał jej teczkę z 500 zł. i rzucił się do ucieczki. Przechodnie rozpoczęli pościg, a wtedy Nowak zaczął ostrzeliwać się, zabił jednego przechodnia, a 5 rant. Jednakże w chwili, gdy ładował rewolwer, by rozpocząć strzelaninę na nowo, został ujęty przez tłum.

Sąd Okręgowy w Łodzi skazał go na bezterminowe ciężkie więzienie, ale prokurator założył apelację, żądając wyroku śmierci. Wczoraj rozpatrzył sprawę Nowaka Sąd Apelacyjny w Warszawie, który wyrok Sądu Okręgowego zatwierdził.

Nieuczciwy komornik

WARSZAWA. — Przed Sądem Okręgowym odpowiadał wczoraj b. komornik sądowy Henryk de Castro - Lacerda, oskarżony o przywłaszczenie 7-46 zł. na szkodę Ignacego Lachowicza oraz o inne drobne sumy na szkodę różnych ludzi. Lacerda tłumaczył się przed sądem, że zdefundował 7-46 zł. miał zamiar oddać, a co do innych sum, twierdził, że jego następca, kom. Białecki, uniemożliwił mu skrupulatne wyliczenie się.

Sąd przyszedł do przekonania o winie Lacerdy i skazał go na lata więzienia i 3.000 zł. grzywny.

„Stodki” Frydman

WARSZAWA. — Za kradzież z własnego wozu odpowiadał wczoraj przed Sądem Grodzkim furman Joel Frydman, który rozwożąc cukier od hurtownika do detalistów, odspychał po drodze cukier dla siebie. Sąd Grodzki zwolnił Frydmana dla braku dowodów winy.

Handel narkotykami

WARSZAWA. — Sąd Okręgowy rozpatrywał wczoraj głośną sprawę dra Bilskiego o nielegalny handel narkotykami. Jak wykazało śledztwo, han-

del ten prowadził pomocnik doktora, inż. Żywałow. Żywałow z nadużycia narkotyków popadł w obłąd i umarł przed rozprawą.

Dla przesłuchania dodatkowych świadków, sąd wczoraj rozprawy odrzucił.

Wyrok wykonano

Onegdaj w Brześciu nad Bugiem zapadł wyrok Sądu Doraźnego w procesie przeciwko 19-letniemu Aleksandrowi Miroszczence, oskarżonemu o szpiegostwo. Miroszczence skazany został na karę śmierci. Wobec nieuwzględnienia prośby o łaskę, wyrok śmierci wykonany został w godzinach rannych.

Nowe 100-złotówki z ks. J. Poniatowskim

Na najbliższym posiedzeniu dyrekcji Banku Polskiego rozpatrywana ma być sprawa wypuszczenia w obieg banknotów nowego typu. Od drugiej połowy b. m. kursować będą w obiegu nowe 100-u złotych wizerunkiem ks. Józefa Poniatowskiego.

Najwyższe ceny

Na sobotę, 8 b. m., obowiązują następujące najwyższe ceny podstawowych artykułów spożywczych na rynku warszawskim: chleb psenny — 33 gr., siłkowy i razowy — 28 gr. za kg., bulki pszenne — 5 gr., jajka świeże — 7 gr. za sztukę, mleko na miarę — 25 gr. za litr, słonina — 1 zł. 90 gr., mięso uboju warszawskiego: wołowina — 1 zł. 50 gr., cielęcina — 1 zł. 75 gr., wieprzowina — 1 zł. 60 gr., uboju zamiejscowego: wołowina — 1 zł. 30 gr., cielęcina — 1 zł. 50 gr., masło deserowe II gat. — 2 zł. 5 gr., oświkowe — 1 zł. 60 gr., wszystko za kg. w detalu

Sport

Tenis

KUSOCINSKI W FINALE 1500 METRÓW

W piątek rano rozpoczęły się w Turynie pierwsze lekkoatletyczne mistrzostwa Europy. Pierwsze konkurencje dały następujące wyniki:

W skoku o tyczce 13 zawodników osiągnęło 360 kwalifikując się do finału.

Na 1500 metrów w pierwszej serii zwyciężył Niemiec Schaumburg w czasie 4:02,4 przed Włochem Beccali 4:03,2 i Francuzem Normand 4:03,4. W drugiej serii zwycięstwo odniósł Belg Geeraert w czasie 4:01,2 przed Szwajcarem Martin 4:01,8. Kusocinski zajął trzecie miejsce w czasie 4:01,8 przed Włochem Cerati 4:01,8 i Czechem Nosek. Kusocinski zamknął przez innych zawodników na początku biegu, wychodzi na prostej i prowadzi przez dwie rundy w słabym tempie. Na ostatnich 400 metrach Kusocinski jest atakowany przez wszystkich współzawodników. Polak biegnie na 5-tym miejscu, a na ostatnich 200 metrach mimo prób zamknięcia go wyprzedza się na 4-te miejsce. Na co

to wychodzi Belg Geeraert, który na finiszu odsadza się o kilka metrów od pozostałych. Kusocinski, Cerati, Hošek i Martin biegną razem i na taśmę wpadają niemal jednocześnie. Kusocinski bije Ceratiego zaledwie o kilka centymetrów, kwalifikując się dzięki temu do finału.

Trzecia seria była nieciekawa, startowało bowiem tylko 3-ech zawodników, przyczem wszyscy już zgóry za kwalifikowali się do finału, zwyciężył Fin Matilainen w słabym czasie 4:19 sek. przed Francuzem Goix.

DZISIEJSZE IMPREZY SPORTOWE

Na kortach Legji o godz. 13-cj mecz tenisowy Legja — WKS 22.

Na Dynasach o g. 19 — Włodarczyk atakuje rekord godzinny.

KUSOCINSKI ZAJMUJE 5-TE MIEJSCE NA 1500 METRÓW

W finale biegu na 1500 metrów pierwsze miejsce zajął Beccali (Włochy) w czasie 3:54,6, 2) Szabo (Węgry) 3:55,2, 3) Normand (Francja) 3:57, 4) Schaumburg (Niemcy) 3:57,8, 5) Kusocinski 3:59,4, 6) Matilainen (Finlandja) 3:59,6.

Rewelacyjne dane o gospodarce Ubezpieczalni

84 grosze za godzinę pracy lekarza

60 proc. wpływów na administrację

Od Związku Lekarzy Państwa Polskiego otrzymaliśmy list, zawierający wstępne dane o gospodarce niektórych ubezpieczalni. Poniżej zamieszczamy go w wyjątkach:

Wobec katastrofy materialnej, jaka dotknęła ogół lekarzy pracujących w Ubezpieczalniach Społecznych, nadszedł czas poinformowania ogółu społeczeństwa, że tu nie chodzi tylko o los lekarzy, ale także w mierze nie mniejszej o wartość pomocy leczniczej w ubezpieczalniach i o przyszłość medycyny polskiej.

Godzina pracy — 84 grosze

Ubezpieczalnie w Polsce zatrudniały ostatnio 4.000 zgórą lekarzy na ogólną liczbę do 9.000 lekarzy praktykujących. Byli to lekarze stosunkowo najlepiej uposażeni, bo mieli wynagrodzenie pewne i naogół dość regularnie wypłacane. Zubożenie rozpoczęło się od zalegania Kas Chorych z wypłatami należności, lecz katastrofa dla lekarzy ubezpieczalni rozpoczęła się od chwili, gdy ustawa scaleniowa z marca 1933 r. odjęła Kasom Chorych w Wielkopolsce i na Pomorzu służbę folwarczną, nie zmniejszając dostatecznie w Kasach kosztów administracyjnych, i gdy ponadto „Wytyczne do umów z lekarzami” z sierpnia 1933 r. narzucone lekarzom przez Ministerstwo Opieki Społecznej (za zgodą Izby Lekarskiej) wprowadziły na obszarze całej Polski zasadę wynagrodzenia procentowego lekarzy od wpływów kasowych ubezpieczalni. Ta zasada procentowego wynagrodzenia, przy utrzymaniu stałego wynagrodzenia dla personelu administracyjnego ubezpieczalni, wywróciła poprostu budżet lekarzy ordynujących ubezpieczalni, rujnując ich beznadziejnie.

Niech ilustracją powiedzianego będą następujące dane:

Lekarz ordynujący w ubezpieczalni miał przed 1 stycznia 1934 r. za godzinę pracy: w Warszawie — 6 zł. 75 gr., w Kielcach — 5,09 zł., w Kutnie — 6 zł., w Częstochowie 5,60 zł.

Po zastosowaniu zasady wynagrodzenia procentowego, wynagrodzenie to mała szybko z miesiąca na miesiąc, tak, że w lipcu 1934 r. miał lekarz za godzinę pracy: w Warszawie — 4 zł., w Żyrardowie — 3,16 zł., w Kielcach 2,17 zł., w Kutnie — 84 gr.(!), w Częstochowie — 1,32 zł.

30 groszy za wizytę

W Wielkopolsce i na Pomorzu lekarze ubezpieczalni zostali uderzeni szczególnie boleśnie: praca scalenie odepierała im podstawę rolnych, zaś zastosowanie „Wytycznych do umów” przepołowiło poprzednie odsetki od wpływów Kasy.

Po tych „reformach” zarobki lekarzy ubezpieczalni są tam teraz minimalne. Lekarz ogólny ubezpieczalni (lekarz domowy) obecnie za 1-go ubezpieczonego, będącego w jego leczeniu, otrzymuje mniej więcej groszy 80 (lekarz specjalista — 1 zł. 32 gr.), a że na jednego pacjenta wypada przeciętnie 3 wizyty, przeło wizyta lekarska w ubezpieczalni poznańskiej daje lekarzowi groszy 30. Tedy za średnio 300 wizyt miesięcznie lekarz wyrabia nieraz tylko 90 złotych, będąc na usługi ubezpieczonych cały dzień i mając do ich rozporządzenia opłacaną przez siebie poczekalnię i gabinet.

W roku 1933 lekarz poznański, bydgoski, zatrudniony w ubezpieczalni wyrabiał przeciętnie 600—800 zł. miesięcznie! (Lekarz zarabiał zatem tyle, ile szatniarz w cukierni warszawskiej! Przyp. Red.).

60 proc. na administrację

Przy spadku wpływów pieniężnych ubezpieczenia nieznaczna redukcja płac i liczby personelu administracyjnego zwiększyła nie słychanie procent kosztów administracyjnych.

Pod ostrym kątem

„Trzeba wiedzieć, z kim się dzielić, by móc kraść i zostać nadal uczciwym człowiekiem”.

(Edgar Wallace)

Na zjeździe lekarzy związkowych we Lwowie prezes Obwodu Lwowskiego, prof. dr. Ostrowski, oświadczył, że koszty administracji ubezpieczalni lwowskiej pochłaniają 33 proc. wpływów ubezpieczalni; według relacji Obwodu Poznańskiego Związku Lekarzy P. P. koszty administracji ubezpieczalni poznańskiej dochodzą do 50 proc. bez mała; gdy w ubezpieczalni okręgowej w Obornikach wielkopolskich suma wydatków administracyjnych sięga 60 proc. wpływu kasowego. Dzieje się to wszystko oczywiście kosztem świadczeń chorobowych, czyli kosztem ubezpieczonych i kosztem lekarzy.

Dyrektor 1.500 zł., lekarz 325 zł.

Gdy bowiem w takim np. Żyrardowie lekarz ordynujący przy 5-ciu godzinach ciężkiej pracy ambulatoryjnej dziennie wyrabiał w kwietniu r. b. 325 złotych miesięcznie, w bardzo pomyślnym dla lekarzy lipcu — 395 złotych miesięcznie; kierownik gospodarczy — 600 zł. miesięcznie; naczelnik rachuby — 700 złotych, lekarz administracyjny (naczelnik) — 1.300 zł., dyrektor Kasy — 1.500 złotych pensji miesięcznej.

Lekarz—omnibus

Nieszczęściem ubezpieczalni społecznych są bezustanne ich reorganizacje i zmiany personelu kierowniczego. Wprowadzają one nieład do życia ubezpieczalni, zwiększają koszty administracyjne i nie pozwalają zespołowi lekarskiemu wytworzenia atmosfery pracy spokojnej, zbliżonej do typu pracy lekarza — klinicysty, w określonych ściśle warunkach, z poczuciem godności tej pracy i odpowiedzialności.

Reorganizacja, obecnie przygotowywana w tempie przyspieszonym, dotyczy specjalnie lecznictwa. W ubezpieczalni warszawskiej od 1-go stycznia 1935 roku, a w niektórych ubezpieczalniach wielkomiejskich nawet od 1-go października r. b. pomoc lekarska ubezpieczonym ma być oparta nie o lekarzy specjalistów w ambulatoriach, lecz o lekarza ogólnego (domowego). Lekarz ma być na usługi ubezpieczonych przez cały dzień, ma przyjmować u siebie i na mieście chorych — ubezpieczonych swego rejonu i na mieście dla chorych rejonu tylko ściśle określony „przydział” do leczenia u lekarzy — specjalistów.

Jaknajmniej! specjalistów

Gdy w odsyłaniu chorych do

W Gdyni poprawa wskutek wzrostu wywozu węgla

Obrót towarowy portu gdyńskiego wyniósł w sierpniu rekordową sumę 662.055,7 tonn, z czego na obrót zamorski przypada 655.277,6 tonn, na obrót przybrzeżny zaś 6.778,1 tonn. Na import z za morza przypada tonn 80.941,9, na wywóz zaś zamorski 574.335,7 tonn. W porównaniu do sierpnia r. ub. obrót zwiększył się o 84.573 tonn. Wzrost obrotów wynika głównie ze zwiększenia eksportu węgla drogą morską.

Obrót towarowy portu gdyńskiego za 8 miesięcy r. b. wyniósł 4.636.401,8 tonn. Jeżeli w pozostałych czterech miesiącach r. b. tempo pracy portu gdyńskiego nie ulegnie osłabieniu (a, jak wiadomo, miesiące jesienne są uogólnie najbardziej wydajne w porcie gdyńskim), — tegoroczny przeładunek osiągnie nieocenioną dotychczas liczbę 7 milionów tonn.

Wywóz węgla kamiennego w sierpniu r. b. wykazał bardzo poważny wzrost zarówno w stosunku do lipca r. b., jak i do sierpnia r. ub.

Eksport węgla kamiennego w sierpniu r. b. przedstawiał się według danych prowizorycznych, zacierpniętych z tygodnika „Polska Gospodarcza” (z dnia 8 września r. b.) jak następuje (w tys. tonn — w nawiasie wzrost lub spadek w porównaniu z lipcem r. b.):

Eksport ogólny 895 (plus

10), w tem: rynki środkowo-europejskie 119 (plus 18), skandynawskie 325 (plus 57), bałtyckie 1 (minus 8), zachodnio europejskie 203, (plus 23), południowo-europejskie 142 (plus 13), pozaeuropejskie 25 (plus 6), W. M. Gdańsk 31 (minus 1), węgiel okrętowy 49 (plus 12).

Jak widać z powyższego zestawienia, wzrost eksportu na wszystkie grupy rynków z wyjątkiem W. M. Gdańska oraz rynków bałtyckich. Na podkreślenie zasługuje poważny wzrost eksportu na rynki skandynawskie, zachodnio-europejskie oraz węgla okrętowego.

Przeładunek węgla w portach wzrósł w sierpniu r. b. w porównaniu z lipcem o 122 tys. tonn i wyniósł 777 tys. tonn. Przeładunek w Gdyni wzrósł o 84 do 504 tonn, przeładunek w Gdańsku o 40 do 273 tys. tonn..

Przeciętna dzienna wysyłka węgla kamiennego przy tej samej ilości dni roboczych w sierpniu co w lipcu (26) wzrosła o 4 i pół tys. tonn i wyniosła 34,5 tys. tonn.

Zaznaczyć należy, że w sierpniu roku ub. wywieziono zagranicę 813 tys. tonn węgla kamiennego. W ten sposób w sierpniu r. b. wzrost wyniósł 82 tys. tonn, a więc przeszedł 10 proc. Wzrost eksportu węgla kamiennego powinien być uważany za przekraczający rozmiary normalnego wzrostu sezonowego.

Straty instytucji ubezpieczeń społecznych wskutek nieściągalności składek

Zaległości składowe w instytucjach ubezpieczeń społecznych wyniosły na dzień 1 stycznia b. r. około 290 milionów złotych. Zaległości b. Kas Chorych wynoszą 45 proc., zakładu ubezpieczenia od wypadków ponad 30 proc., a Z.U.P.U. około 13 proc. ogółu funduszy tych instytucji. Największe zaległości mają instytucje ubezpieczeń społecznych, których obszar działania obejmuje województwa centralne, wschod-

nie i południowe.

Znaczna część zaległości składowych będzie musiała być odpisana na straty, które obejmą prawdopodobnie wszystkie sumy, figurujące na kontach zlikwidowanych warsztatów pracy oraz instytucji, utrzymywanych ze składek członków i subsydjów, jak szkoły prywatne, organizacje, związki polityczne, instytucje społeczno-dobroczynne.

Cena detaliczna cukru

1.25 zł. za kilogram

Cepa detaliczna cukru — kryształu wynosiła w Warszawie przed obniżką cennika 1 zł. 40 gr. za kilo, pomimo, iż komisja cennikowa spóźniła — kolonialna m. Warszawy ustaliła jej cenę na 1 zł. 45 gr. Po 1 zł. 45 gr. liczyły nieliczne sklepy w śródmieściu i to za kryształ grubo.

Po uskutecznionej obniżce ceny hurtowej cukru o 15 groszy na kilogram, cena detaliczna

powinna wynosić najwyżej 1 zł. 25 gr., gdyż i tak naskutek obniżenia ceny, różnica pomiędzy ceną płaconą przez kupca a ceną użytkowaną od konsumenta — procentowa licząc wzrosła. Znacząca ilość sklepów sprzedaje cukier po 1 zł. 35 gr.; w interesie konsumentów leży zaopatrywać się nie w cukier w tych sklepach, które liczą cenę 1.25 za kilogram.

Emigracja i reemigracja

W ciągu b. r. wyjechało z Polski ogółem 2.594 osoby, powróciło zaś do kraju 2.252, czyli załedwie o 340 mniej.

Do krajów europejskich wyjechało 901 osób, z czego do Francji 767, do Niemiec 91, Belgii 21, Rumunii 4 i do innych krajów 24 osoby. Powróciło do Polski w tym samym okresie czasu z krajów europejskich 1.991 osób, a mianowicie z Francji 1.928, z Niemiec 13, Belgii 16, Rumunii 16 oraz z innych krajów 18 osób.

Do krajów pozaeuropejskich wyjechało ogółem z Polski 1.687 osób, powróciło zaś 264. Do Kanady w ciągu lipca b. r. wyjechało 167 osób, powróciło 56. Do Stanów Zjednoczonych wyjechało 175, powróciło 21, do Argentyny wyjechało 258, powróciło 109, do Brazylii wyjechało 300, powróciło 3, oraz do Palestyny wyjechało w ciągu lipca b. r. 654 osób, powróciło zaś do kraju 39 osób.

Cukiernicy przeciw „chałupnikom” Jak zapobiec niehigienicznej produkcji

Wczoraj odbyła się w oddziale aprowizacyjnym komisariatu rządu konferencja cechu cukierników warszawskich i cechu zrzeszonych cukierników w sprawie wykonywania rozporządzenia Ministerstwa Opieki Społecznej z dn. 23 stycznia 1934 r. o dozorcach nad wyrobem i obiegiem wyrobów mącznych.

Delegacje obydwóch cechów, pod przewodnictwem p. K. Briesemejstra i p. M. Bodkera, zgłosiły obszerne materiały, dotyczące nielegalnych (chałupniczych) wytwórni cukierniczych i miejsce sprzedaży wyrobów cukierniczych.

Delegacje domagały się, aby: 1) urzędnicy sklepów i innych miejsc sprzedaży wyrobów cukierniczych odpowiadały ustawowym przepisom, 2) sklepy nie będące cukierniami, były zamykane w myśl rozporządzenia o godzinach handlu, t. j. o g. 19, 3) we wszystkich miejscach sprzedaży wyrobów cukierniczych były umieszczo-

ne na widocznym miejscu wiarygodne dowody pochodzenia towaru, 4) zlikwidować wszystkie wytwórnie cukiernicze, których właściciele nie posiadają kart rzemieślniczych i uprawnień przez myślowych.

W wyniku konferencji ustalono listę członków komisji lustracyjnej, złożonej z 12 osób, po 6 z każdego cechu, która gromadzić będzie materiały i dokonywać przeglądu wytwórni wyrobów cukierniczych (ciastek, lodów, czekolady, cukierków, chałwy etc.) oraz punktów sprzedaży tych produktów.

W wypadku ujawnienia złej jakości wyrobów, próbki kierowane będą do laboratoriów badawczych. Wypadki przekroczeń sanitarnych, jak również ujawnione potajemne wytwórnie, będą zgłaszane komisariatowi rządu.

Wspólna akcja obydwóch cechów cukierniczych zyskała pełną aprobatę wojewody Jaroszewicza.

Spadek produkcji hutniczej w sierpniu

Produkcja hutnictwa żelaznego w sierpniu r. b. przedstawiała się, według danych prowizorycznych, zacierpniętych z tygodnika „Polska Gospodarcza” (z dnia 8 b. m.) następująco (w tonnach) — w nawiasie pierwsza liczba oznacza produkcję w lipcu r. b., druga — sierpniu r. ub.):

Surówka 37.595 (36.171 — 26.520), stal 76.587 (78.470 — 85.836), wytwory walcownicze 47.133 (57.077 — 63.013), rury

4.768 (5.295 — 2.543).

W ten sposób w porównaniu z lipcem r. b. nastąpił wzrost produkcji surówki o 3,9 proc., natomiast spadek produkcji stali o 2,0 proc., wytworów walcowniczych o 17,4 proc. i rur o 10,0 proc. W porównaniu z sierpniem r. ub. nastąpił wzrost produkcji surówki o 41,8 proc. i rur o 87,4 proc., natomiast spadek produkcji stali o 10,8 proc. i wytworów walcowniczych o 25,2 proc.

Sędziowie zawodowi sprawować będą funkcje komisarzy upadłości

Komisja Kodyfikacyjna przekazała w najbliższych dniach Ministerstwu Sprawiedliwości ostateczny tekst projektu nowego prawa upadłościowego. Projekt przewiduje zasadniczą reformę kontroli sądów przy postępowaniu upadłościowym i nadzorach. Sędziowie — komisarze wyznaczeni byłoby nie jak dotąd spośród niezawodowych sędziów handlowych, lecz spośród sędziów pań-

stwowych, wydziałów cywilnych Sądów Okręgowych. W miejscowościach mniejszych do czynności tych wyznaczani będą również sędziowie grodzcy.

Rokowania handlowe z Anglią czy porozumienie węglowe?

Jak dowiadujemy się, dnia 2-go października mają być wznowione w Londynie rokowania polsko-angielskie o zawarcie nowego traktatu handlowego. W tym samym mniej więcej czasie mają być też wszczęte rozmowy dla zawarcia porozumienia obu krajów w sprawie podziału rynków węglowych i usunięcia ostrej konkurencji, która czyni panuje.

Szósty dzień strajku we włókiennictwie St. Zjedn.

WASZYNGTON, 8.9 (PAT). 6-ty dzień strajku w przemyśle tkackim Stanów Zjednoczonych rozpoczął się pod znakiem względnego spokoju.

Przewodniczący amerykańskiej Federacji Pracy, Green, polecił wszystkim zorganizowanym organizacjom pracowniczym, których liczba wynosi około 108 na terenie Sta-

nów, wesprzeć w miarę możliwości akcję strajkową robotników tkackich. Celem wykonania powyższego polecenia Greena odbędzie się w przyszłym tygodniu zebranie przywódców powyższych 108 syndykatów, wchodzących w skład Amerykańskiej Federacji Pracy.

W KILKU WIERSZACH

WZROST PRODUKCJI SAMOCHODÓW W NIEMCZECH

Produkcja samochodów osobowych w Niemczech w pierwszych 7-miu miesiącach r. b. wyniosła 89.124 sztuk wobec 52.691 w tym samym okresie r. ub. Analogiczne liczby produkcji samochodów ciężarowych wyniosły 14.309 oraz 6.681, wykazując stosunkowo jeszcze większy wzrost w r. b. Również produkcja motocykli znacznie wzrosła, gdyż w r. b. w okresie styczeń — lipiec wyprodukowano 51.622 sztuk wobec 25.911 w analogicznym okresie r. ub.

POŻYCZKI BUDOWLANE

Na ostatnim posiedzeniu Komitetu rozbudowy m. st. Warszawy uchwalono z kontyngentu „drobne budownictwo mieszkaniowe” udzielić pożyczek na sumę 156.500 zł., z kontyngentu „fundusz 25-procentowy” na sumę 221.000 zł., z „funduszu Pola Białeńskiego” — 35.000 zł., z „funduszu przebudowy dużych lokali na małe” — 26.000 zł., na remonty domów przyznano pożyczek na sumę 49.000 zł. Ponadto zatwierdzono wniosek o przydzielenie dziesięciu osobom działek na polach Białeńskich.

Po rozdzieleniu powyższych pożyczek z różnych funduszy, pozostała z kontyngentu jeszcze część funduszu z pól Białeńskich w sumie 523.000 zł.

RZEŻNIA POBIERA 33 PROC. KOMISOWEGO

Zainteresowane organizacje branży mięsnej zwracają ostatnio uwagę na konieczność zreformowania systemu gospodarki rzeźni miejskiej w zakresie przedsiębiorstw, podlegających dyrekcji tej instytucji.

Chodzi o t. zw. tanie jatki, które są zorganizowane przez rzeźnię miejską i mają na celu dostarczanie uboższej ludności taniego mięsa. Tymczasem rzeźnia za komisową sprzedaż mięsa w tych jatkach pobiera 25 gr. od kg., co przy cenie sprzedaży wynosi 30 do 33 proc. wartości towaru.

Jeżeli ta droga mają być stwarzane warunki do zaopatrzenia najuboższej ludności stolicy w ten artykuł pierwszej potrzeby, lepiej takiej opieki całkowicie zaniechać.

Na giełdach

GIEŁDA PIENIĘŻNA

Wahny: Dolar 5,195; frank francuski 34,85; frank szwajcarski 172,40; funt szterling 26,07; marka niemiecka 192; szyling austriacki 99,60; korona czeska 21,80.

Monety: Dolar złoty 8,91; rubel zło

ty 4,585.

Dewizy: Berlin 210; Belgia 124,12; Gdańsk 172,90; Holandia 358,10; Kopenhaga 116,63; Londyn 26,11; Nowy Jork (kabel) 5,22; Paryż 34,805; Praga 21,99; Szwajcaria 172,60; Sztokholm 134,65; Włochy 45,39.

Papiery procentowe: 3 proc. Poż. Budowlana 45; 4 proc. Poż. Dolarowa 52,60; 4 proc. Poż. Inwestycyjna 118; 5 proc. Poż. Konwersyjna 65,25; 5 proc. Poż. Kolejowa 52,25; 6 proc. Poż. Dolarowa 10,50; 8 proc. Poż. Dł. lonowska 82,50; 7 proc. Poż. Stabilizacyjna 71,37; 7 proc. Poż. Dolarowa Warszawa 63; 7 proc. Poż. Śląska 64,25; 4,5 proc. Listy Ziemskie 52,25; 6 proc. Obligacje m. Warszawy VIII i IX em. 58,25.

Akcje: Bank Polski 89; Lilpop 10; Starachowice 11,40; Warsz. Tow. Akc. Fabr. Cukru 23; Ostrowiec 21,50; Modrzejów 3,70; Haberbusch 37.

GIEŁDA ZEOZOWA

WARSZAWA, 7. 9. — Giełda zbożowa franco Warszawa za 100 kg. Zyto I standard 17,00 — 17,50; pszenica jedn. stara i nowa 748 gl. 20,00 — 21,00; pszenica zbierana stara i nowa 737 gl. 19,00 — 20,00; owies jednolity 468 gl. nowy 15,00 — 16,00; owies jednolity stary 17,00 — 17,50; owies zbierany 438 gl. nowy 14,50 — 15,00; owies zbierany stary 16,00 — 16,50; jęczmień przem. 632 gl. 17,00 — 18,00; jęczmień browarowy 20,50 — 22,00; groch polny z workiem 30,00 — 32,00; groch Wiktorja z workiem 47,50 — 50,00; wyka 23,00 — 24,00; peluska 24,00 — 25,00; rzepak i rzepak zimowy 42,00 — 44,00; rzepak i rzepak letni 38,00 — 40,00; lubin niebieski 9,00 — 9,50; lubin żółty 10,50 — 11,50; koniżnica biała surowa o czystości 97 proc. 90,00 — 120,00; koniżnica biała surowa 70,00 — 90,00; mak niebieski z workiem 46,00 — 50,00; ziemniaki fabryczne 3,75 — 4,00; mąka pszenna gat. I B 34,00 — 36,00; I C 32,00 — 34,00; I D 30,00 — 32,00; I E 28,00 — 30,00; gat. II B 26,00 — 28,00; II D 25,00 — 26,00; II F 24,00 — 25,00; II G 23,00 — 24,00; gat. III A 22,00 — 23,00; mąka żytnia i 95 proc. 25,00 — 26,00; mąka 0 — 65 proc. 24,00 — 25,00; II gat. 19,00 — 20,00; mąka żytnia razowa 19,00 — 20,00; mąka żytnia posiekana 15,50 — 16,5; otręby pszenne gr. stand. 12,00 — 12,50; pszen. średnie 11,50 — 12,00; otręby pszenne mialkie 11,50 — 12,00; żytnie 10,50 — 11,00; kucy liniane 19,00 — 19,50; rzepakowe 14,50 — 15,50; kucy słonecznikowe 42 — 44 proc. 19,00 — 20,00; sruła soiowa 22,00 — 22,50; siemię lniane 42,00 — 43,00. Ogólny obrót 5.807 tonn, w tem żyta 4.105 tonn. Uspokojenie stałe.

Nowe wydawnictwa, nowe powieści, nowe debiuty

Co będziemy czytać na jesieni i w zimie

Wrzesień jest początkiem sezonu literackiego. W teatrach zmiany, próba nowych sił i nowych pomysłów — premjery. W księgarniach na wystawie zjawiają się nowe książki, w literackich czasopismach wyblaskują nowe nazwiska, publiczność zaczyna mówić o nowych autorach.

Sezon rozpoczął we wrześniu przynosi niespodzianki. W którymś tam miesiącu zimowym uderza zdarzenie literackie. Oplątuja je dyskusje i spory, krag literackich walk rozszerza się o nową sprawę. Oto przecież był niegdyś sezon wydawniczy, w którym ukazał się pierwszy tom „Nocy i dni”, jeszcze dawniej był sezon, w którym „zaczął się” Goetel, przed dwoma laty patrzyliśmy na debiut Choromańskiego, pojawienie się w polskim przekładzie książki de Kruifa, „Księgi z San Michele”, a ostatnio pękła bomba „Podróż do końca nocy”.

Wyrastały nowe nazwiska: Kruczkowski, Gojawiczyńska, Rudnicki. Napływały nowe fale z zagranicy: obok Galsworthy'ego i Russela w przekładach z literatury angielskiej zdobywa poważną pozycję Huxley. Autorzy głośni w swej ojczyźnie w pewnym sezonie wydawniczym rodzą się w Polsce.

1934 — 35! Co nam przyniesie?

Napewno poważne tomy Gebethnera i Wolffa, wielkie wydawnictwa Trzaski, Everta i Michalskiego, rój książek z „Roju”, dzieła zasłużonych autorów u Mortkowicza, staranny dobór przekładów u „Św. Wojciecha”, książki dla młodzieży u Arcta i w „Domu Książki Polskiej”, wydającym pozatem dalsze pisma Conrada - Korzeniowskiego.

A teraz czas na szczegóły. Gebethner i Wolff. Tradycja zapewnia pierwsze miejsce tej starej firmie, pracującej w wielkim, szarym domu, znanym każdemu warszawiakowi.

Na czolowej witrynie księgarskiej przy zbiegu ul. Sienkiewicza i Zgoda widniały pisma Reymonta, laureata Nobla i wydania pisma Prusa. Tu leży przed Bożym Narodzeniem albumowe wydanie „Faraona” i „Quo Vadis”.

W roku bieżącym „Gebethner i Wolff” zachowuje tradycję wielkich imion literatury. Najważniejszą zapowiedzią wydawniczą netylko szarego domu z ul. Sienkiewicza, ale wogóle całej polskiej produkcji wydawniczej jest niewątpliwie nowe zbiorowe wydanie pism Prusa. Obejmie ono 25 tomów, zgromadzi wszystkie utwory beletrystyczne, wiążąc je do tychczas nieogłaszane, a odnalezione ostatnio przez prof. Szweykowskiego. Będzie więc tu „Faraon” z odkrytym w zeszłym roku zakończeniem, będzie „Sława” związana swą treścią z nieśmiertelną „Lalką”, oraz jeszcze jedna powieść nieznana dotąd nikomu nawet ze słyszenia.

Prof. Szweykowski, który razem z prof. Ign. Chrzanowskim opracowuje wydanie Prusa, na posiedzeniu prezydium Akademii Literatury dał pierwszą wiadomość o znalezieniu jeszcze jednego rękopisu Prusa. Akademia współpracuje z redakcją wydawnictwa, tak, że pisma Prusa zostaną poprzędzone wstępem, podpisanym przez całą Akademię. Pisma Prusa będą kosztować poniżej 100 zł. Jest to bardzo ważne, gdyż poprzednie wydanie nie było dostępne dla biblioteki przeciętnego człowieka pracy.

Skoro już mowa o poważnych wydawnictwach, trzeba wymienić drugi tom głośnej „Historii Literatury Polskiej” prof. Piłata, wydawanej z wielkim trudem z notat i rękopisów wykładow, pozostałych po profesorze. Po tomie pierwszym, podzielonym na dwie części i omawiającym literaturę średniowieczną, ukaże się tom, poświęcony poezji łacińskiej i literaturze XVI w. Obecny tom będzie się składał również z dwóch części.

Z beletrystyki ukaże się kilka książek znanych polskich autorów. Przedewszystkiem powieść Nałkowskiej „Granica”, zapowiadana już na rok poprzedni. Następnie nowina, którą wielu przyjmie z radością — powieść

Nowakowskiego, dalszy ciąg „Przylądka Dobrej Nadziei”, za-tytułowany „Rubikon”.

J. Iwaszkiewicz wyda „Czerwone Tarcze”, Choromański „Szpital Czerwonego Krzyża”, Jalu Kurek powieść z życia wsi podgórskiej p. t. „Grypa szaleje w Narpawie”. Pozatem Gebethner i Wolff będzie drukować nową powieść L. Kruczkowskiego, autora „Kordjana i Chama”. Opis życia w Galicji Zachodniej w latach przed wybuchem wojny; konflikty wśród samego chłopstwa stanowią treść powieści „Pawie Pióra”, łączącej się ideologicznie z „Kordjanem i Chamelem”.

Ukaże się także druga powieść związana z wojną. Będzie to książka Czosnowskiego „Krwawnik” — przemiany młodzieńca, wyrwanego przez wojnę ze środowiska magnackiego i rzuconego na front.

Przegląd beletrystyki polskiej

można zamknąć zapowiedzią trylogii Ewy Szelburg - Zarembiny p. t. „Matka Judasza”. Symboliczny tytuł nie idzie tym razem w parze z symboliczną treścią. Szelburg - Zarembina daje powieść odmienną w technice od swych dotychczasowych utworów. Różnica nie rozciąga się jednak na założenie zasadnicze. „Matka Judasza” podobnie jak „Ecce Homo” i „Sygnały” będzie próbą wypowiedzenia sądu o współczesności.

Dodajmy jeszcze dwa tomy „Wywłaszczenia Muz” Berenta, z tytułem zmienionym na „Nurt” i dwa przekłady: G. Duhamela: „Notariusz z Hawru” i Fr. Kormendiego: „7.30 odjazd via Bodenbach”.

Ogólny prąd wydawania książek popularno - naukowych ogarnia i „Gebethnera i Wolffa”; firma projektuje przekład książki J. Locy'ego, mówiącej o twórcach

biologii, a zatytułowanej „Badacz życia”.

Ukaże się również u Gebethnera tom essayów Skińskiego, w części już drukowanych, w części jeszcze nie ogłaszanych.

Literatura dla młodzieży musi być. Wymaga jej sezon gwiazdkowy i żądają sami czytelnicy. Potrafią się przypomnieć. Tak np. w „Kurjerze Warszawskim” do działu ofiar jakiś mały wyznawca Makuszyńskiego nadesłał list z ofiarą... na wydanie „Przygód Koziołka Matołka”. Więć nie można zrobić inaczej. Koziołek Matołek jest nieśmiertelny i Makuszyński napisał IV tomik. Jest jeszcze drugi tom Makuszyńskiego. Dalszy ciąg „Panny z mokrą głową”.

Na zakończenie zapowiedź powieści huculskiej Rytarów, którzy w zeszłym roku zdobyli młodzież powieścią tatrzańską. (b.).

Na warsztaście pisarzy

Ferdynand Goetel, autor „Płnika Karapeta”, „Z dnia na dzień” i „Serca lodów” w r. b. zamierza wydać tom reportaży z Zagłębia, ogłaszanych w „Gazecie Polskiej”. Wyjazd do Zagłębia służył zbieraniu materiałów do nowej powieści. Wślad za zapowiedzią wydania studiów przygotowawczych, jakimi były reportaże, można zapowiedzieć i powieść, nad którą Goetel obecnie pracuje.

Michał Choromański, którego „Szpital Czerwonego Krzyża” ukaże się w r. b., kończy sztukę teatralną. Będzie to dramat, który wystawi prawdopodobnie teatr Jaracza.

Leon Kruczkowski ukończył powieść „Pawie pióra”, a pozatem przerabia po raz drugi

swą powieść „Kordjan i Chama” na sztukę teatralną.

J. Giżycki, którego reportaże „Biali i czarni” wywołał duże zainteresowanie, dyskusje i polemiki, pisze pamiętnik. Będzie to jakby dziennik poszukiwacza przygód. Giżycki zamierza go wydać jeszcze w ciągu sezonu 1934/35.

M. Rusinek pisze powieść z życia „Dzieci ulicy”, a obecna podróż po Francji jest w związku z planowaną powieścią z życia polskiej emigracji.

Helena Górska, autorka książki „Nad czarną wodą”, bardzo pochlebnie przyjętej przez krytykę, napisała powieść pod tytułem „Barak plonie”. Ukaże się ona nakładem „Roju”.

(b.).

Nowy sezon teatralny w Bydgoszczy

Przed paru dniami odbyła się konferencja przedstawicieli prasy z dyrektorem teatru p. Wł. Stoma. Tematem konferencji były sprawy, związane z działalnością teatru miejskiego na najbliższy okres sezonu 34/35, który zainaugurowany zostanie dn 8 września wystawieniem „Mazepy” Słowackiego. Po tragedji Słowackiego wystawione będą sztuki: Szekspira „Poskromienie złoŹnicy”, Moliere „Lekarz mimo woli”, Fre-dry (syna) „Oj młody, młody”, Blizińskiego „Rozbitki” w adaptacji A Siedleckiego, Kiedrzyńskiego „Ten i tamten”, Siedleckiego „Miechowiec i syn”, Rapackiego „Człowiek, który nie pije”, Rosłana „Golgota” (misterjum), Bus - Fekete „Pieniądz nie jest wszystkim”, Volpiusa „Przełamałem kryzys”, Devala „Towariszcz”, Chesterton „Człowiek, który był czwartkiem” oraz „Legjony w pieśni” w inscenizacji L. Schille-ra. Na specjalne szkolne przedsta-

wienia złożą się następujące sztuki: Fredry „Zemsta”, Warneckiego „Dwanaście godzin przygód”, Tommy'ego „Robinson Kruzo” oraz inscenizacja „Pana Tadeusza” Mickiewicza.

W zespole nastąpiły dość duże zmiany. Z nowych sił zaangażowa-no m. in. pp.: Chmurkowską, Fontanównę, Nowicką Zofję, Poraj i Zielińską, oraz pp.: Balickiego, Dąbrowskiego, Fabjana i Rychtera. Z dawnego zespołu pozostają pp.: Czechowska, Łukowska, Morozowiczowa, Podgórska i Wierczowska, oraz pp.: Dowmunt, Dytrych, Dzwonkowski, Kalinowski, Iwański, Lochman, Stoma i Wilamowski. Reżyserować będą pp. Dąbrowski, Dowmunt, Stoma i okresowo Korecki (z teatru Polskiego w Poznaniu). Przewidziano również gościnne występy. Poza dramatem, teatr miejski będzie w dalszym ciągu prowadził operetkę.

Jak Żeromski wydawał „Popioły”

Żeromski od strony spraw handlowych i pieniężnych

W ostatnim numerze „Ruchu Literackiego”, Piotr Grzegorzczak ogłosił zbiór ciekawych listów Stefana Żeromskiego i jego żony Oktawji, wydobytych z archiwum wydawniczego firmy Gebethner i Wolff. Korespondencja pisarzy z ich wydawcami zawiera zazwyczaj dużo interesującego materiału; poza tem, że może wyjaśnić przeróżne szczegóły dotyczące genezy i daty powstania utworów, rzuca przedewszystkiem światło na warunki materialne pisarza. Dla historii kultury jest ważne stwierdzenie, jak pisarz został wynagrodzony za swą pracę, każde-go zaś zawsze ciekawi, ile też np. Sienkiewicz otrzymał za „Quo Vadis”, albo Żeromski za „Popioły”. Listy ogłoszone w „Ruchu Literackim” dotyczą właśnie „Popiołów”.

Jest ich wszystkich siedem; najciekawszy jest obszerny list Żeromskiego, w którym widać, jak autor „Popiołów” w stanowczej, choć bardzo uprzejmej formie występuje w obronie swych praw i daje dowód, że wbrew przysłowiowej nieporadności wybitnych ludzi w sprawach pieniężnych, doskonale orjentował się w stanie swoich rachunków.

Pisze więc Żeromski:
Zakopane, d. 4.II.1904.
Szanowny Panie!

Otrzymałszy dziś list Szanownego Pana, zawierający wykaz sumy honorarjów za prace moje, drukowane nakładem Szanownej Firmy Panów, śpieszę przedewszystkiem zaznaczyć, co już uczyniłem zresztą w liście do p. Gustawa Wolffa, że wydanie „Popiołów” przeszoło moje oczekiwania i robi mi prawdziwą satysfakcję. To samo muszę powiedzieć o szybkości druku odbitki dla firmy Marchlewskiego, o ułatwieniu mi przeprowadzenia dokładnej korekty i t. d. Za to wszystko zechce Szanowny Pan przyjąć wyrazy szczerzego mojego podziękowania. Przechoǳąc do przedłożonego w liście rachunku, muszę uczynić dwa następujące zastrzeżenia.

1) Co do „Popiołów”. Ponieważ Szanowny Pan podał należność moją z ogólnej sumy honorarjów „Reszta z Tygodnika” 2614 rs. 70 k., nie mam dokładnego wyobrażenia, jak przedstawia się honorarjum za odbitkę książkową. Su-

ma honorarium z Tygodnika (3809 rs. 70 kop.) obliczona jest najzupełniej skrupulatnie i w zupełności wypełnia pierwszą pożyteć umowy z dn. 29 marca 1902 roku, spisanej między p. Józefem Wolffem a żoną moją. Chodzi tylko o drugi punkt wspomnianej umowy, traktujący o odbitce książkowej. Umowa przewiduje dwa tomy powieści (w czterech częściach) i 4000 rs. honorarium. Ponieważ, wskutek rozrostu powieści, na skutek żądania p. Józefa Wolffa, powstały trzy tomy z podwyższoną znacznie ceną książki, aż do wysokości 5 rs., co daje sumę obrotową 25.000 rs., nie może się ostać cena 4000 rs. honorarium, które nie dawałoby mi nawet 1/6 części i musi być stosunkowo podwyższona, co zresztą umowa z dn. 29 marca 1902 r. w końcowym ustępie przewiduje na wypadek zmniejszenia rozmiarów powieści, w razie wykreślenia cenzuralnych. Wobec czego upraszam Szanownego Pana o nadesłanie mi łaskawej odpowiedzi, jak przedstawi się obecnie wysokość honorarium za książkową odbitkę „Popiołów”.

2) Co do trzeciego wydania Utworów powieściowych i Promienia we dwu oddzielnych tomach — po rozpatrzeniu szczegółów rozmiarów obu części, — przyszedłem do przekonania, że będą one stanowiły bynajmniej nie szczupłe tomy. Promień w druku bardziej rozstrzelonym urośnie do rozmiarów zwykłej powieści jednatomowej, a Utwory równają się właśnie jej rozmiarom. „Podwyższenie” honorarium przez Szanownego Pana z 400 rs. za jeden tom ogólny na 600 rs. za dwa tomy wyda-je mi się chybiłom arytmetycznie, bo wypada najcożywiej 800 rs., czyli — 1/5 część autorska. Do tej 1/5, tuszę sobie, mam prawo, gdybym nawet miał być pomówiony o bezgraniczną zarozumiałość, gdybym nawet miał żądać wyjątkowego, extra-wyjątkowego stanowiska. Rzezy tedy Szanowny Pan oznaczyć po 400 rs. za tom. Przy tem obsta-je niezmiennie.

Z wywodu o obrotach księgarskich, który Szanowny Pan w liście swoim umieścił, spostrzegam ze smutkiem, że wbrew opinii literackim, które dzięki Bogu zwracają się na moją korzyść, — w opinji Szanownego Pana, gdyby miała się wyrażać wysokość honorarjów, spadł na łeb na szyję. Mam pobierać

już tylko po 300 rubli za tom (mniej tedy niż 1/6 licząc tylko po rublu za tom), to jest tylko tyle, jak na zarzaniu działalności literackiej...

Co się tyczy ryzyka księgarskiego na utworach literackich, to w przypadku ze mną, jak to Szanowny Pan sam zaznacza, ryzyko redukuje się do zera. Czasami nawet, jak np. cztery lata temu przy wydaniu Ludzi bezdomnych przez spadkobierców Br. Natanson, oryginalny przedstawiał widok. Nakładea otrzymał 7000 rubli w przeciagu niespełna trzech miesięcy. Autor z tego otrzymał „kolosalne” naówczas honorarium — rs. 1000.

Obecnie w przypadku z Popiołami, mam wrażenie, że wydatek na moje honorarium za odbitkę już jest pokryty. Nie mogę, rzecz prosta, przesądzać, czy Popioły szybko się rozjedną, sądzę jednak, że Szanowny Pan nie omieszcza wystawić podwyższonego rachunku za odbitkę książkową i — wrędcie raczy mi go nadesłać.

Przepraszając Szanownego Pana za szczyry i otwarty ton tego listu, który jest odpowiedzią na szczyry ton ostatniego listu Szanownego Pana, łączę wyrazy szacunku
sługa

S. Żeromski.

Sprawa została zakończona pomyslnie, żona Żeromskiego pertraktowała potem o wydanie nowej powieści i o tańsze drugie wydanie „Popiołów”, następnego zaś roku pisze Żeromski do Gebeth. i Wolffa o projektach wydania pism i zapowiada podpisanie umowy. Oto tekst listu:
Szanowny Panie!

Rad jestem bardzo, że Szanowny Pan cofnął ów fatalny dla mnie punkt 2-gi — z projektu umowy o wydanie pism moich. Ponieważ nie już obecnie nie stoi na przeszkodzie, proszę jednocześnie p. mecenasa Osnehowskiego o spisanie aktu. Czas się poprawiają i Firma G. i W. robi „bajeczny” interes, ja zaś będę zawsze pamiętał o wspomaganii Tygodnika Ilustrowanego, będzie to nawet dla mnie miłym obowiązkiem pisywanie jaknajczęściej tam, gdzie zdobył przez Popioły tyle rozgłosu.

Raczy Szanowny Pan wybaczyć, że piszę niewyraźnie, ale jestem dziś niezdrowy.

Łączę wyrazy szacunku
Żeromski.

Z nauki i sztuki

Literatura

— Nowy tom „Biblioteki Medycznej”. Pod tytułem „Okna” ukazał się nowy tom „Biblioteki Medycznej”, w którym Michał Pawlikowski zebrał swoje szkice literacko-naukowe, wspomnienia i essaye. Są tu między innemi „Wspominki o Kasprowiczu”, „O Maryli Wolskiej”, „Zwierzenia poety”, „Lektura króla Ducha”, „Kultura Narodowa”. (b)

Plastyka

— Wystawa iluminowanych rękopisów włoskich. Otwarta niedawno przez Biblj. Jagiell. w Krakowie wystawa iluminowanych rękopisów włoskich, obejmująca rękopisy Biblioteki, uzupełnione rękopisami z innych zbiorów z okresu od 12 — 18 wieku świadczy wymownie o wielowiekowych stosunkach kulturalnych Polski z Włochami. Malarstwo miniatury włoskie na wystawie reprezentuje wszystkie jego ogniska, z przewagą jednak Bolonii i Sieny. Wystawa budzi żywe zainteresowanie.

— Najbliższe wystawy w krakowskim Pałacu Sztuki. Najbliższa wystawa w krakowskim Pałacu Sztuki, której otwarcie nastąpi w niedzielę 9 b. m., składać się będzie z trzech zbiorowych ekspozycji: Pieniążka ze Lwowa, Hannytkiewicza z Poznania oraz pośmiertnej wystawy Juliusza Groszego z Krakowa, a nadto wielkiej wystawy bieżącej, na którą 152 artystów z całej Polski nadesłało zgórą 700 dzieł, wobec czego dyrekcja Towarzystwa postanowiła urządzić dwie wystawy, jedną we wrześniu, drugą w październiku.

Teatr

— Dwanaście sztuk jugosłowiańskich. W nadechodzącym sezonie Teatr Narodowy w Belgradzie wysta-

wi dwanaście sztuk jugosłowiańskich. Szczęś z nich są to premjery i prapremjery, drugie szczęś — wznowienia, m. in. „Porównanie dnia z nocą” znakomitego dramaturga jugosłowiańskiego, Iwo Vojnovicia, którego pełna poezji „Maskarada na poddaszu” była w swoim czasie grana w T. Narodowym w Warszawie.

(b)

— Nowa sztuka Langer. Znany pisarz czeski, autor „Peryferji” i innych sztuk, granych częściowo w Polsce, Franciszek Langer, ukolezył nową sztukę p. t. „Młodość z ograniczoną odpowiedzialnością”. Sztuka będzie wystawiona w Pradze. (b)

— „Bazyliśsa Teofanu” we Lwowie. We Lwowie będzie wystawiona głośna sztuka T. Micińskiego, od której trudności insecenizacyjnych strony dotychczas teatry. Rolę tytułową grać będzie Ir. Eichlerówna.

(b)

— T. K. K. T. zaangażowało nowych aktorów. Dyr. Szyfman zaangażował do zespołu teatrów T. K. K. T. kilku nowych aktorów, a mianowicie: H. Buczynską, Hajduga, Borowego, St. Łaniewską i Marij. Wyrzykowskiego. Natomiast pertrakcje z Malicką nie zostały jeszcze zakończone. (b)

Różne

— Dotarcie do wnętrza kopca Krakusa. Obecnie, po ukończeniu zdjęmowania wierzchu wzgórza, t. zw. czapki, roboty będą przerwane, a na wiosnę zacznie się część druga — najważniejsza — drążenie leja w trzonie kopca. Po tem spodziewają się najwięcej. (b)

— Wieczornica góralska. Przyjeżdża do Warszawy z Zakopanego Towarzystwo Śpiewacze „Echo Ta-

Stały dodatek niedzielny naszego pisma

ABC literacko-artystyczne

przyniesie m. in. następujące utwory i artykuły:
PRZEMYŚŁAW MĄCZEWSKI: Polski Werther.
ADOLF NOWACZYŃSKI: Banda Gelphanda.
ALEKSANDER SENDLIKOWSKI: Ewa zwycięska.
ALFRED JESIONOWSKI: „Si dęja, dęja” — jak już, to już.
DELAUVIGNE - MIŁASZEWSKI: Ludwik XI. (Fragment dramatu).

E. M. SZERMENTOWSKI: Tolstoj wśród bliskich.

Nadto w nowowprowadzonym dziale satyry:

ZYGMUNT JURKOWSKI: Jubileusz Prezydenta Starzyńskiego.
JANUSZ MINKIEWICZ: Sabat czarownic.

Niedzielnny numer ABC

zawiera zawsze 14 stron druku

w tem dodatek literacki, dodatek powieściowy, dodatek radjowy oraz dodatek mody kobiecej

i kosztuje tylko 15 groszy, jest przeto w stosunku do swej treści i objętości najtańszem wydaniem niedzielnym dziennika w Polsce.

Pełna tabela loterii

5-ty dzień ciągnięcia IV-ej klasy

I i II ciągnięcie
Główne wygrane
20.000 Nr. 108341.
15.000 Nr. 122072.
10.000 Nr. 118329.
5.000 Nr.: 69585 103300 153962 164821.
Po 2.000 zł. Nr.: 27523 29432 29567 36875 62862 71650 76905 82700 86225 86571 120582 142698 148854 157597 159888 166358.
Po 1.000 zł. Nr.: 6154 11464 13635

TEATR Y

TEATR NARODOWY: Dziś i jutro komedia Baluckiego „Klub kawalerów” z Dulebianka, Gwilińska Węgrzynem i Stanisławskim. W próbach „Ludwik XI” Delavigne’a w przekładzie Młaskowskiego.
TEATR POLSKI: Dziś i jutro komedia muzyczna Benatzky’ego „Rozkoszna dziewczyna” z Romanow. Dymasz i Symen. W niedzielę o g. 4 pop. „Rozkoszna dziewczyna”.
TEATR NOWY: nieczynny.
TEATR LETNI: Dziś i jutro komedia W. Rapackiego „Cziowiek, który nie pije” ze Złoczem, Różyckim i Lubiejską.
TEATR MAŁY: nieczynny.
KAMERALNY: Dziś i jutro sztuka Wacława Grubińskiego „Kochankowie” z Grwisińską.
HOLLYWOOD: Dziś otwarcie sezonu rewj. „W starej Bandzie djabła”.
TEATR DRAMATYCZNY: Dziś i codziennie „Burza nad morzem”. Komedia Jadwigi Rzepeckiej-Iwanowskiej.

WYSTAWY

INSTYTUT PROPAGANDY SZTU-KI, Królewska 13. Wystawa „Życie polskie w malarstwie”.
ZACHĘTA: Wystawa „Polska i jej lud”.
MUZEUM NARODOWE (Podwale 15/17): We wtorek malarstwo polskie, w czwartek — obce; Al. 3 Maja 13/15: W srody, piątki, soboty, niedziele — wystawa sztuki zdobniczej.

KONCERTY

FILHARMONJA: W czwartek 13-go września wielki koncert symfoniczny pod dyrykcją Grzegorza Fitelberga. Solista: Bronisław Huberman. W programie: koncert D-dur Beethovena, Serenada „Melancolique” Czajkowskiego i koncert Mendelschona. Całkowity dochód przeznaczony na podwładzą „gdyż” artystów występują bezinteresownie.

KINA

ADRIA: „Burza”.
AS: „Parada rezerwistów”.
AMOR: „Wielka grzesznica”.
„Porwanie”.
ANTYNEA: „Pod Twoją obronę” i dodatek.
ATLANTIC: „Synowie pustyni” z Filipem i Flapem.
APOLLO: „Bolero”.
CAPITOL: „Przygoda o północy” i „Nowa pieśń”.
CASINO: „365 żon króla Pauzola”.
COLOSSEUM: „Kobiety w jego życiu” i rewja.
COLOSSEUM: „Bohater Arizony” i dodatek.
CORSO: „Sztuka życia” i rewja.
CRISTAL: „Pisic życie”, „Rewolucja”.
ERA: „Ochłani życia” i „Królowa zabytków”.
EUROPA: „Twe usta kłamią”.
FAMA: „Demon złota” i „Prokurator Alicja Horn”.
FORUM: „Sprytna dziewczyna”.
GLORIA: „Bez honoru”.
KOMETA: „Byłem szpiegiem” i rewja.
KINO PARAFI SW. ANDRZEJA: „Nie damy ziemi skąd nasz ród” i „Kawalerowie dzikiego zachodu”.
MEWA: „Droga do szczęścia” i „Skandal w Budapeszcie”.
MAJESTIC: „Katastrofa Czeluski-na”.
MASKA: „Maharadża Rampuri”.
„Nie biedzisz kurtyzany”.
MARS: „Dzisz żyjemy”, „Samara-rang”.
MIEJSKIE: „Dama i bokser”.
MIEJSKIE (dla młodzieży pocz. 4.30): „Dzielny chłopiec”.
NOVA TOBIASZA: „Zhanbiana” i „Serce obłąkane”.
NOWY SPLENDID: „Awanturki jego córki” i rewja.
OKO PRASKIE: „Zdobyć cie mu-sze”.
PAN: „Radosna godzina Mickey Mouse”.
PETIT TRIANON: „Oblad o 8-gj”.
„Niezłomna z telefonu”.
POPULARNY (Zamojskiego 20): „Pod przegięciem” i „Zdradziec strza-ty”.
PROMIEN: „Niewidzialny czło-wiek” oraz „Jedziecie w masce”.
PRAGA: „Czarny kot” i „Skrzy-dlate fatum”.
RAJ: „Chandru” i „Nie damy ziemi”.
RIVIERA: „Królowa niewolników” i „Wyścigi żydów z Egiptu”.
ROXY: „Markiza Jorisaka” i aktual-ności.
STYLOWY: „Przedmieście”.
SOKOL: „Miss Flora” i „Zdobycie”.
STAROMIEJSKIE: „Walczyły aza-leniec” i film polski.
ŚWIATOWID: „Chłosek Tarzana”.
UCIECHA: „Smierć opuszczona”.
UNJA: „Noce sądy”, „Pośrednik miłości”.
VARIETE KINO (gmach Cyru): Rewja „Oni tanczą” i Komedia „12 Krzesel”.

Stawki

15550	16497	18585	20904	22870
27819	55973	56084	57128	57217
59970	63830	64127	72963	74788
76144	76857	79656	84887	95164
104378	110963	111199	114479	121020
12868	128488	129257	131427	133126
136342	139492	143971	152595	154504
157902	161281	165572	167361	

Stawki

78	315	61	552	605	812	908	12	1125
256	67	361	400	816	2066	250	436	55
91	532	50	600	703	21	43	937	4181
92	325	41	57	63	408	66	91	539
630	51	748	912	46	6210	47	58	346
405	642	820	23	599	239	372	99	561
639	712	984	7000	44	59	68	180	326
521	33	626	859	61	989	8434	590	813
9014	101	51	91	212	83	307	63	410
59	519	702	15	74	868	97	966	85
10072	104	37	77	83	313	426	598	819
941	53	74	86	89	11000	144	206	13
37	351	82	413	52	594	625	29	34
70	719	65	919	12012	46	411	94	608
86	738	891	990	13184	241	376	649	927
32	14153	242	425	618	783	15136	385	909
16202	27	31	340	432	60	682	960	17100
77	362	536	46	72	729	927	75	18123
70	526	614	730	875	19004	46	389	93
482	513	79	715	20033	66	81	90	153
231	47	426	45	576	85	642	872	932
21096	108	678	700	834	924	22012	74	122
392	799	505	2136	242	712	844	24164	247
97	305	55	689	787	903	66	72	25036
64	148	303	457	65	81	607	797	98
957	26048	100	22	263	401	44	637	517
623	742	981	27035	281	450	590	977	28075
82	316	31	59	656	702	803	41	932
86	29381	424	73	728	819	978	30140	282
594	685	776	828	98	912	17	92	31097
113	56	459	521	610	746	955	32145	270
302	505	48	703	882	965	33272	82	300
52	92	534	678	998	34390	569	955	35053
181	231	34	68	403	97	693	889	943
63	93	36037	102	69	207	584	850	947
60	37161	313	32	423	79	95	686	750
914	38109	262	254	412	62	588	39020	120
372	550	72	94	615	863	949	40199	546
696	957	41066	109	77	330	51	442	596
604	781	96	809	48	952	84	42353	83
304	69	97	448	528	856	79	93	923
49	73	43030	71	136	75	259	313	48
503	32	80	684	37	41	734	976	44023
72	206	89	443	516	17	30	629	70
813	98	910	45053	201	32	37	822	496
693	740	855	46151	295	319	488	563	711
822	984	47162	261	310	36	527	56	48018
91	386	537	30	72	699	892	913	49259
87	845	78	438	559	720	906	30	91
50080	191	206	346	699	718	50	387	593
990	51030	40	118	89	219	387	479	505
648	737	73	876	62158	206	461	595	630
67	97	914	16	62	75	59071	345	415
71	80	646	622	29	756	64	824	977
54039	119	222	406	23	766	608	99	799
974	55030	80	99	113	208	19	56	330
98	415	37	56	578	99	629	717	49
913	32	77	60406	66	117	274	99	836
985	57545	775	923	8896	175	99	224	422
34	511	619	703	28	62	864	59	85
926	96	59235	340	53	449	89	97	509
23	611	723	60438	56	754	635	964	61883
383	487	567	70	649	81	725	932	62411
37	51	539	676	763	63164	208	12	835
46	62	466	94	503	620	755	983	64082
103	255	90	574	639	40	705	22	985
88	63373	581	92	953	78	82	96	66113
67	86	96	230	64	78	347	458	570
768	77	916	67242	571	720	68122	309	30
67	918	599	778	83	813	36	970	69186
247	55	65	85	344	46	548	757	806
81	991	70038	62	205	18	18	553	635
83	97	739	839	914	61	71008	44	325
456	75	573	853	66	73	779	87	827
47	974	782	257	498	522	908	56	73112
300	416	503	81	814	91	74048	102	305
406	531	762	75007	54	98	194	223	38
368	88	432	619	99	758	92	811	96
014	76002	24	135	44	320	26	654	700
77158	313	64	496	564	624	782	848	78023
106	242	409	36	581	36	48	601	11
29	86	707	47	927	46	74	80010	15
219	531	46	617	71	819	954	68	83
81175	327	446	85	595	677	859	935	82047
102	308	541	801	64	80394	26	78	121
353	534	99	813	729	872	84064	165	70
699	85001	150	248	78	391	597	640	708
82	856	70	82	856	70	82	856	70
82	856	70	82	856	70	82	856	70

Stawki

66	392	407	509	29	63	75	786	868	108149
300	85	472	550	55	620	733	894	982	91
94	109006	77	117	223	48	385	438	609	790
110117	31	40	44	89	264	72	87	377	434
659	753	938	66	11021	65	178	215	385	463
583	633	95	746	990	112186	331	53	460	83
552	113199	303	57	642	733	809	17	923	74
114038	89	120	70	84	206	568	82	606	30
57	707	908	92	115027	415	699	876	116154	67
82	293	326	427	588	96	897	995	117038	88
258	305	31	79	445	61	618	91	118059	145
83	240	501	72	844	119006	47	251	86	327
56	635	747	808	120006	28	259	84	854	121128
35	363	410	579	766	67	84	87	813	938
53	122010	37	50	126054	115	261	65	397	501
86	600	749	57	812	918	70	127102	53	23
214	33	352	627	49	733	44	802	39	67
97	128173	345	57	467	764	809	35	55	997
129219	40	325	67	646	718	853	13098	212	95
321	55	98	461	531	58	630	56	934	131049
66	86	228	362	84	93	437	527	28	94
602	58	93	132020	43	151	230	405	88	639
747	73	973	133228	592	752	72	962	134086	180
274	398	99	413	32	556	78	651	91	859
135030	455	553	783	136016	22	71	207	389	744
49	78	855	967	137097	201	48	434	59	92
526	691	704	829	65	906	138013	337	508	639
42	700	13	849	907	19	139059	83	174	362
46	622	41	811	26	284	56	99	341	484
500	667	726	829	76	976	95	141200	28	97
20	61	3	615	750	866	77	932	79	142024
34	58	148	263	72	329	443	537	715	803
35	74	965	143148	206	20	38	72	384	465
938	96	143156	65	374	644	732	883	906	46

Niezwykłe dzieje awanturnicy

Przygody angielskiego kapitana Parkera

Niedawno przed sądem w Londynie stanęła niejaką pani Irma Valery Smith. Proces był bardzo zwyczajny, chodziło bowiem o chusteczkę, którą pani Irma znalazła w kabinie telefonicznej i zatrzymała na swój użytek zamiast oddać do biura rzeczy znalezionych. Sprawa nie byłaby godna wspomnienia, gdyby nie osoba oskarżonej, która z innych zupełnie powodów parę lat temu była jedną z największych sensacyj Anglii.

Było to w roku 1929. Pewien oficer angielskiej armii, niejakiego kapitan Wiktor Parker, został aresztowany za fałszywe bankrucstwo. Kapitan oświadczył, że jest ożeniony od 9 lat i ma dziewięcioletniego syna, tymczasem wyszło na jaw, że jest on kobieta. Kobieta ta stanęła teraz znowu pod nazwiskiem Irmy Smith przed sądem londyńskim. Długo mówiono wtedy o tym nadzwyczajnym wypadku. Kapitan Parker był do brze znany w wojskowych kołach londyńskich, i wszyscy zachodzili w głowę, jak ta kobieta mogła tak długo grać komedję. Zachwycano się sprytem i przebiegłością. Pozostało natomiast zagadką na zawsze, jak „kapitan“ Parker mógł żyć przez 10 lat z kobietą, którą w dodatku zdradzał z innymi kobietami.

Irma Valery Parker pochodziła z bardzo dobrej rodziny. W 1913 roku poślubiła australijskiego porucznika, pana Smitha, ale wkrótce porzuciła męża i żyła pod Paryżem z innym australijczykiem, oficerem, niejakim Crouth. W następnych latach ślad jej zupełnie zaginął.

W roku 1923 zjawiał się w Londynie kapitan Parker, ozdobiony wielu orderami. Nikt nie znał jego przeszłości, ale ponieważ postępował zawsze, jak skończony gentleman, więc nikt nie dziwił się jego wielkiemu powodzeniu. Jeszcze tego samego roku „kapitan“ poślubił córkę bogatego aptekarza z Brighton. Ślub odbył się z wielką paradą, a młody małżonek porzucił służbę wojskową. Przez sześć lat trudnił się Parker różnymi zawodami. M. in. w 1926 roku tworzył trupę teatralną, objeżdżającą angielskie sceny prowincjonalne. Parker grał we wszystkich sztukach rolę romantycznego. Małżeństwo z aptekarzów

na zostało zachwiane, bo dziarski kapitan zakochał się w innej kobiecie i z nią zamieszkał w Londynie. Odbywały się nawet gwałtowne sceny między porzuconą żoną a kochanką. W tym czasie pojawia się też młody syn kapitana, Jim Parker. „Ojciec“ twierdzi, że urodził się on podczas wojny.

Parker prowadzi dalej swoje awanturnicze życie. Skończył zabie-

ra się do polityki i tworzy grupę faszystowską. Chodzi wtedy stale w czarnej koszuli, organizuje wiece, wygłasza płomienne mowy i zdobywa zwolenników. Ale trudności finansowe zmuszają go do porzucenia koszuli faszystowskiej i przywdziania stroju kelnera.

Szчасем kелner zostaje właścicielem restauracji, ale interesy idą źle i następuje bankru-

ctwo. Jeszcze raz udaje się mu zdobyć miejsce zarządzającego hotelu w Londynie w okolicy Piccadilly Circus, ale dłużnicy znajdują go i tu zostaje aresztowany. I w więzieniu odkrywają właśnie, że pan kapitan jest kobietą. Dziś zapomniano już prawie o tych sensacyjnych przygodach kobiety - kapitana i dopiero niedawno sprawa pani Irmy Smith przypomniła ją znowu wszystkim.

Zbrojenia niemieckie

Stanowią niebezpieczeństwo wojny

Dla prowadzenia jej potrzebne są jeszcze pieniądze

Postanowieniem Traktatu Wersalskiego Niemcy zostały zobowiązane do obniżenia stanu armii do 100.000 w tym 4000 oficerów. Instytucja sztabu generalnego została wogóle zakazana. Reichswehra jest armią zawodową, w której służba trwa 12 lat. Może ona posiadać 204 dział polowe kalibru 77 mm. i 84 dział kalibru 105 mm. Lotnictwo wojenne zostało zakazane. Flota wojenna została ograniczona do 6 pancerników, 12 lekkich krążowników i 12 torpedowców przy obsłudze maximum 15.000 ludzi. Warto tu przypomnieć, że przed wojną Niemcy miały ćwierćmiljonową armię i 14.000 dział różnego kalibru.

Jednak przepisy traktatu zostały tylko na papierze. Faktyczny stan armii został powiększony przez organizację polityczną, gimnastyczne i t. d. o charakterze zupełnie wojskowym. Reichswehra skróciła czas służby i wykształciła liczne kadry oficerów rezerwowych.

Sztab generalny został oficjalnie przywrócony i zatrudniono przy nim 1400 oficerów. Dla posmiewiska wszelkich zobowiązań traktatowych, Niemcy w jednej chwili mogą rzucić na front 300.000 Reichswehry, 150.000 Schuppo i 360.000 szturmowców, czyli razem potężną armię z 810.000 ludzi.

Flotę swoją rozbudowują Niemcy również bez żenady, tworząc t. zw. kieszonkowe drednoughty, niebezpieczne szczególnie dzięki swej wielkiej szybkości.

Tajna flota powietrzna naszego zachodniego sąsiada składa się z 30 eskadr pościgowych po 12 maszyn, z 70 eskadr bombardowych po 9 samolotów, z 70 eskadr obserwacyjnych po 9 maszyn i 14 eskadr hydroplanów. W kraju istnieją 24 fabryki samolotów, których produkcja może

dojść do 2500 samolotów na miesiąc.

Import surowców służących do produkcji zbrojeniowej zwiększył się w ciągu ostatniego roku w Niemczech czterokrotnie. Płóść robotników zatrudnionych w fabrykach wojskowych wzrosła nieomal dwukrotnie. Istnieje 31 centrów przemysłowych, gotowych w każdej chwili do rozpoczęcia produkcji materiałów wojennych. Np. w dziedzinie chemii pod bezpośrednią kontrolą Urzędu dla mobilizacji przemysłowej znajduje się 34 fabryki. Zakłady Aner w Oranienburgu i Drueger mogą wyprodukować w ciągu bardzo krótkiego czasu 1.000.000 masek gazowych.

Świetnie zorganizowane są Niemcy w zakresie możliwości transportu. 150.000 samochodów ciężarowych stoi do ich dyspozycji, w tym 6000 o popędzie mechanicznym. Poza tem Niemcy mają 52.000 samochodów osobowych i traktorów i 874.000 motocykli. Dzięki ulgom podatkowym motoryzacja rozwija się w szalonym tempie. Niemiecki Automobilklub opracował już dziś dokładny plan automobilizacji. Dla jego ułatwienia, budowane są specjalne autostrady. Dla wykazania jak poważnie Niemcy szykują się do wojny, warto też porównać budżety wojskowe Niemiec i Francji. Niemiecki wynosi 3.929.300.000 franków, gdy francuski tylko 3.187.3 m. m., wydatki na wojsko są zaś ukrywane także w budżetach innych działów administracji.

Można więc stwierdzić, że pod względem uzbrojenia Niemcy są zupełnie przygotowane do wojny. Ale żeby prowadzić wojnę, trzeba mieć jeszcze pieniądze, a pod tym względem analiza przygotowań wojennych Niemiec daje negatywne wyniki, są one zupełnie wyczerpane gospodarczo.

Jan Waśniewski

OGNIE W PIRYTACH

POWIEŚĆ

— Czy żyje jeszcze? — pomyślał Kwiecień? Ujął go za ramiona: — Panie nadzyszygarze! Walicki jęknął.

Wzrok Kwietnia padł na kilofek, leżący obok, i naraz sztygar rzucił się w tył. Stalową część kilofka oblepiła zakrzepła krew...

Jakaś ponura tajemnica rozwarła się nagle przed sztygarem. Nie miał jednak czasu myśleć o niej.

— Hej, tam! Pomóżcie mi! — zawołał na górników. Podjął Walickiego pod pachy, a wówczas rękaw bluzy wznosił się do góry. Całe przedramię w zakrzepłej krwi, a niżej łokcia widniała rana...

— To pewno dlatego kilofek taki okrwawiony! — pomyślał Kwiecień.

Walicki usiłował sam stapać, ale bezwładne nogi wnet mu się spłatały, więc wleczono go przez całą drogę aż do podszubia.

Na powierzchni rodziny zaginionych oczekiwali od samego rana na wyniki poszukiwań. Skubisa i Szotka odnalezione po dwóch godzinach całych i zdrowych. Radość ich najbliższych dodała tylko niecierpliwości pozostałym. Foszmanikowa, stara bezbżna kobiecina, czekała z chłopską, spokojną rezygnacją, przysiadłszy na schodkach. Po twarzy Maryśki przebiegały skurcze niepokoju. Wiktoria wysiłkiem woli panowała nad sobą, ale pani Walicka dreptała niespokojnie po podwórzu, podchodziła do nadszuby, coraz chwytając się obu rękami za głowę. Andrzej dopiero co przyjechał.

— Co oni tak długo tam robią? O, Boże, co tak długo?... — pani Walicka nie może się doczekać.

Mija dwie godziny, trzy, cztery.

80

Naraz ciszę rwał metaliczne uderzenia sygnału z dołu. — Ludzie jadą!

Para fuka raz — dwa, raz — dwa. Potem coraz szybciej, i szybciuchno dudni.

Stop! Maszynista zdławił ruch, stalowe koła zamarły. Po schodkach nadszuby, wsparty na robotnikach tak silnie, że aż podniesione ramiona ukrywają szyję i część głowy, zstępuje stary Walicki...

— Ojciec! — woła Andrzej.

Nadsztygar patrzył po obecnych: — Jesteś tu?... O, i Wikta, i matka...

Wzrok jego pada na Gładyszową... Czoło mu się marszczy, a oczy szklą izarci.

— A mój mąż? — pyta Maryśka.

— A mój? — wtóruje jak echo Foszmanikowa.

Głowa Walickiego opada na piersi.

— Zabici! — mówi głucho. — Przywaleni! Mnie jednemu udało się wyjść cało...

Kwiecień nie odstępował Walickiego ani na krok. Kiedy go odwieziono do domu, poszedł do Krążka. Spodziewał się, że nadsztygar coś powie, że rozświetli ponure zdarzenia samotnej groty. Walicki jednak milczał. Jakaś tajemnicza groza zdała się wiać z jego postaci, gdy siedział w otoczeniu całej rodziny, wlepiając wielkie oczy gdzieś w przestrzeń z wyrazem głuchego przerażenia i zadumy. Zdawał się być zupełnie oddzielony od obecnych — odcięty od nich nieprzebitym murem tajemnicy. Robiło wrażenie, że nie go nie łączy z żywymi, a myśli wciąż krąży nad trupami, których zagadkę znał tylko on jeden, jedyny. Jego zachowanie pętało obecnym języki, napieniając pokój jakąś denerwującą ciszą.

Kwiecień był tak podniecony, że pochnął mu dlonie. Obcierał je ukradkiem chustką i patrzył na ponurego Walickiego.

Wreszcie Andrzej nie wytrzymał i przemówił: — Jaktó właściwie było tam na dole? Wielkie oczy ojca spoczęły na nim.

— Nie pytaj... Może kiedyś, w przyszłości...

Jeszcze nie przebrzmiał powolny bas starego, gdy w pokoju ukazał się zawiadowca.

Uczyniła się znów cisza — tylko tym razem jakaś kłopotliwa i dziwnie drażniąca. Faleński podszedł swym zdecydowanym, pewnym krokiem.

— Nie byłem obecny, gdy pan wyjechał z dołu. Chciałem się dowiedzieć szczegółów...

Pod ciężkim wzrokiem starego zwykła jego swoboda mija i zaczyna się lekko zacinąć:

— Więć tak... hm... Wiem, że tamci zginęli... A pan?... Jak się pan czuje?

— Nie mogę na to pytanie odpowiedzieć zwykłym: „dziękuję“

— Dlaczego?

— Bo wprawdzie żyję, ale tu — we mnie — coś już zamarało...

XXVII. W ŚWIAT

Walicki uparł się, że pójdzie na pogrzeb ofiar katastrofy. Ponieważ był jeszcze bardzo osłabiony, ledwie zawlókł się do kościoła, podpierając się dwoma łaskami. Gdy stał blisko katafalku — wielki, siwy, górujący swym olbrzymim wzrostem nad otoczeniem — wszystkie oczy kierowały się ku niemu, jako jednemu świadkowi ostatnich chwil obu zmarłych.

On zaś patrzył na trumny w milczeniu. Niepokoila go zagadka, lecz zagadka żywych, a nie umarłych... Spoglądał na stojącego opodal Andrzeja i na klęczącą Gładyszową. Była w czarnej krepie, a twarz osłoniła grubym welonem.

Andrzej nie mógł przeniknąć, jakie uczucia nurtują w tej chwili Maryśkę. Zdawało mu się, że jest stonunkowo spokojna. Od czasu do czasu jednak wstrząsał nią dreszcz bezgłośniego szlochu. On sam czuł zupełny, jakby kamienny spokój i tylko trawił go żal... Wiedział, że ta mogiła rozdzieliła ich na zawsze... Nie może być inaczej i nawet nie sposób myśleć o czem innym, jak o rozłące...

(C. a. n.).

Ślomiana wdowa przez jedenaście miesięcy

Bałkańska wieś podróżników

W górach, które oddzielają Albanię od Jugosławii, znajduje się mała wioska Galičnik, w której żył przez jedenaście miesięcy nie widując swoich mężów. Ludzie tamtejsi są doskonałymi malarzami, cie-

lami i kamieniarzami, którzy znajdują pracę na całym świecie. Można ich spotkać przy pracy i w Paryżu, Wiedniu czy Neapolu, i w Stanach Zjednoczonych i nawet w Rosji. Podczas nieobecności mężów, żony pilnują domów, robią piękne płótna lniane i wychowują dzieci. Specjalna tradycja każe im dbać o urodę, aby podróżujący meżowie nigdy nie zapomnieli drogi powrotnej do swych miejsc rodzinnych. Ci, którzy pracują w Europie, wracają zwykle co rok w miesiącu lipcu, ci, co zapędzili się dalej, wracają czasem po dwóch lub nawet trzech latach. Powrót ich bywa uroczystym wielkim i radosnym świętem. W ciągu tego miesiąca odbywają się w wiosce wszystkie śluby. Szczególnie dzień 12 lipca tradycyjnie już kojarzy najwięcej par.

Odkrycie bakterji raka?

Dr. von Brehmer, który twierdzi, że odkrył w swym laboratorium anatomicznym zarazki raka.

REDAKCJA: Warszawa, Nowy Świat 22. Telefony 6.66.99 (sekretariat, dodatkowy red. naczelny); 6.66.62 (dział polityczny i ekonomiczny); 6.66.69 (dział miejski i liter.-art.); 6.66.59 (międzydzielniowy). Sekretarz redakcji przyjmuje interesantów codziennie z wyjątkiem niedziel i świąt w godz. 11—12.

ADMINISTRACJA: Warszawa, Zgoda 1. Telefony: Administracja i Zarząd 691.64. Prenumerata 691.66. Wydział ogłoszeń 691.56. Skrzynka pocztowa 745. Adres telegraficzny — A B C Warszawa. Konto P. K. O. Nr. 13550.

PRZEDSTAWICIELSTWA: Kalisz, Aleja Józefiny 11, tel. 209; Piotrków Trybunalski, Słowackiego 9, tel. 59; Włocławek, Cyganka 26, tel. 136.

PRENUMERATA: miejscowa (z odnośnikiem do domu) i zamiejscowa — zł. 4.50 miesięcznie. Konto pocztowe P. K. O. Nr. 13550.

Ceny ogłoszeń: za miejsce wysokości 1 milimetra przez szerokość jednej szpal-ty (na wszystkich stronach po 6 szpalt): na 1-ej stronie — 1 zł., w tekście (wśród artykułów) — 70 gr., w reklamach (wśród ogłoszeń) — 50 gr., na ostatniej stronie — 60 gr. Notatki reklamowe — 1 zł. Komunikaty (specjalne) — 1.50 zł., lekarskie — 30 gr. Nekrologia po 30 gr. Drobne po 20 gr. za wyraz, duże litery w ogłoszeniach „drobnych“ liczy się za oddzielne wyrazy, a tłusty druk — podwójnie. Notatki reklamowe oznaczają się cyfrą (N.), a komunikaty specjalne cyfrą (Kom.). Za terminy druku ogłoszeń Administracja nie odpowiada.

Wydział ogłoszeń: Zgoda 1, tel. 691 56 — biuro czynne od godz. 9 rano do 6 wiecz.

Kierownik: Tadeusz Ucieszński.